

க. புதுதுது தெரு

துருக்குறள்

பொருள் திகாரம்-இழிபியல்

[‘அடிமை’ முதல் ‘நல்குரவு’ ஏறாகப் பதித்தாரங்கள்]

உயர் விளக்கம்

க. சொக்கவிங்கம் எம். ஏ.

[ஜோக்கன்]

சென்றியிடு:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை

235, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

65

~~m~~
Jhagatia R
Swasthikary - Sivamoham
28 Kumarasamy road,
Kandavada,
Jaffna.

Mas. & Kaviraj Shankari Al 2001. Art
Al 2005 Art திருக்குறள் Sivanayani

Shankari

பொருளதிகாரம் - ஓழியியல்

(“குடிமை” முதல் “நல்குரவு” சுறாகப் பத்ததிகாரங்கள்)

Shankari

உரை விளக்கம்.

Shanku

Shankary

1996 தொடக்கம், க. பொ. த. (உ/த) தேர்வுக்குத் தமிழ்-1 பாடநூல்களுள்ள ஒன்றெனக் கல்வியமைச்சு விதித்துள்ள பகுதி.

Shanku kuddy

க. சொக்கலிங்கம் எம். ஏ.

[சொக்கன்]

வெளியீடு:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை
235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு - 1998

உரிமை ஆசிரியருக்கு

அச்சப்பதிப்பு:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அச்சகம்
63, B. A. தமிழ் ஒழுங்கை,
யாழ்ப்பாணம்.

வெளியீடு:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை,
235, காங்கேசன்துறை வீதி.
யாழ்ப்பாணம்.

விலை ரூபா 40/-

முகவுரை Shanku kuddy.

—०—

திருக்குறளின் பெருமை

திருக்குறள் உலகப் பொதுநால் அதனைத் ‘தயிழ்மறை’ என்று அறிஞர் போற்றுவார்.

‘‘வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வாண்புகழ் கொண்ட தயிழ்நாடு’’

என்பது பாரதிகூற்று. “திருக்குறள் வாழ்வுக்குரிய அன்புநெறி யைக் கூறும் உயர்ந்த நூல். உயர்ந்த ஞானத்தைப் புகட்டும் செம்மொழிகளின் தொகுப்பு. இதுபோல் உலக இலக்கியத்தில் வேறு எங்கும் இல்லை” என்று பிரஞ்சிய நாட்டின் இறையியற் கலாநிதியும் தந்தலந் துறந்து ஆபிரிக்க மக்களுக்கு மருத்துவத் தொண்டாற்றிய மருத்துவரும் இசைவல்லாருமான அல்பேட் ஸ்வைட்சர் திருக்குறளைப் போற்றியுள்ளார். சமயஞ் சாராத நூல்களிலே மிகப் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பானதும் திருக்குறலே. திருக்குறள் தோன்றிய காலத்தில்ருந்து இன்று வரை அதிலிருந்து மேற்கோள் காட்டாத பெரும் புலவர் எவரும் இலர் என்று கூறுமளவிற்கு அதன் புகழ் ஒளியானது அவர்கள் யாவரையுமே ஈர்த்துள்ளது. ‘‘சிலப்பதிகாரத்துக்கு முந்தியகாரலும் பற்றிய எந்த ஒரு சமூகவியலாய்வும் திருக்குறளை ஆராயா விடில் நிறைவு பெறாது’’ என்பது பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி யின் கூற்று (Drama in Ancient Tamil Society - 121). திருக்குறளின் சிறப்பைக் கூறுவதற்கென்றே ஆக்கப்பட்ட நூல் ‘திருவள்ளுவமாலை’. புலவர்கள் நாற்பத்தெண்மர் ஓவ்வொரு வரும் ஓவ்வொரு வெண்பாவாக இயற்றிய நூல் அது.

திருவள்ளுவர் பெருமை Shanku kuddy

சாதி, மதம் கடந்த சமத்துவமும் ஆழந்த பேரறிவும் தெளிவும் மக்களினத்தின் மீது பேரன்பும் பெரும்பரிசும் மொழி வதை அறமொழியும் மாண்பும் கவித்துவ ஆற்றலும் சொற் பொருளுணர்வும், சுவைபடச் சொல்லும் திறமும், சிற்தனையைத் தூண்டுந் திறமும் வாய்ந்த ஒருவரை அறிவுக்கம் மிக அருமையாகவே காணும் என்பதற்கு, வள்ளுவர் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாய் விளங்குகின்றார். அவர் தயிழ் செய்த தவத்தின் பயன். இம்மாபெரும் அறிவுச் செல்வத்தை அருங்கொடையர்ய்த தமிழுக்கு அள்ளி வழங்கிய இப்பெருந்தகையின் வாழ்க்கை வரலாறு பேணப்படாது, பலவாறு திரிபுபெற்று வழங்கிவருவது பெருங் கவலை தரும் ஒன்றாகும்.

Shanku kuddy { Kundu
Shankari kuddy } kuddy
Siva kuddy

திருக்குறளின் அமைப்பு - உள்ளடக்கம்

ஏழூரீகள் கொண்ட சுராதிகளாலான 1330 குறப்பாக்கள் கொண்டது திருக்குறள். ஒவ்வொன்றும் பப்பத்துப் பாக்கள் கொண்ட 133 அதிகாரங்களாய் அது பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வதிகாரங்களில் 38 அறத்துப்பாலாகவும், 70 பொருட்பாலாகவும், 25 காமத்துப்பாலாகவும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அறத்துப்பால் பாயிரவியல் (4) இல்லறவியல் (20), துறவறவியல் (13), ஊழியல் (1) என்ற நான்கு பிரிவுகள் கொண்டது. பொருட்பால், அரசியல் (25), அங்கவியல் (32), ஒழிபியல் (13) என்னும் முப்பிரிவுகள் கொண்டது. காமத்துப்பால், களவியல் (7) கற்பியல் (18) ஆகிய இரு பிரிவுகள் கொண்டது.

அறம், பொருள், இன்பம் மூன்றையும் பெற்றுக் கடைப் பிடித்தொழுகுவதன் அடிப்படை நோக்கம் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலத்தலாகிய முத்திப்பேறு (வீடு) அடைவதற் கன்றோ? அவ்வாறுக்கூட, 'விட்டுப்பால் என்ற ஒன்றினைப் பொய் யாமொழிப் புலவரான வள்ளுவர் பெருமான், இயற்றாது விட்டதேன்?' இது பொருத்தமான வினாத்தான். இவ்வினாவிற்குத் திருக்குறளின் உண்யாசிரியரான பரிமேலழகர் தரும் விடை பின்வருமாறு:

"..... அவற்றுள் விடைப்பது சிந்தையும் மொழி யுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாதவின், துறவறமாகிய காரண வகையான் கூறப்படுவதல்லது, இலக்கண வகையான் கூறப்படாமையின் நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனைய மூன்றுமே யாம்."

(திருக்குறள் - உரைப்பாயிரம்)

அறத்துப்பாவின் பாயிரவியல் திருக்குறளுக்கு முகவரை போன்று அமைந்துள்ளது. கடவுள் வாழ்த்து, வான் சிறப்பு, நீத்தார் பெருமை என்பன நூலுக்கு வாழ்த்துப் போலவும் நான்காவதாகிய 'அறன்வலியுறுத்தல்' நூலின் அடிப்படை நோக்கமாகிய ஒழுக்கத்தின் விளக்கமாகவும் அமைந்துள்ளன. அடுத்து, அறத்துபாலானது, கணவன், மனைவியின் ஒழுக்க நெறி இல்லறவியலாகவும், இவ்வொழுக்கத்தினின்று நீங்கித் துறவியாக வாழ்வோனின் ஒழுக்கநெறி துறவறவியலாகவும் இரு கிளைகளாகப் பிரிகின்றது.

இரண்டாவதான பொருட்பாலில், அறத்தையும் பொருளையும் போற்றிவாழ அடிப்படையான ஆட்சியும் ஆட்சியாளரும் பற்றிய விளக்கம் அரசியலிலும், ஆட்சிக் கூறுகள் பற்றிய விளக்கம் அங்கவியலிலும் இவ்விரண்டிலும் அடங்காத பொது நெறி விளக்கம் ஒழிபியலிலும் விரிவாகத் தரப்படுகின்றன.

காமத்துப்பாலில் இல்வாழ்க்கையின் முன்தேவைகளான தலைவனும் தலைவனியும் கொள்ளும் காதலொழுக்கம் களவிய லிலும் காதலின் பயணாக அல்லிருவரும் திருமணமானபின் மேற் கொள்ளும் அன்புறவு கற்பியலிலும் விளக்கப்படுகின்றன.

பாட வழிகாட்டி நூல்

திருக்குறளின் செறியும் ஆழந்த கருத்தும் அதற்குக் காலத் திற்குக் காலம் அறிஞர் பலரையும் உரைகாண வைத்தன. அவ்வரைகளுள்ளே சிறந்ததாகக் கொள்ளப்படுவது பரிமேலழகர் உரை. க. பொ. த. (உ/த)த் தேர்வில் மாணாக்கரிடம் எதிர் பார்க்கப்படுவது பரிமேலழகரது உரையடிப்படையில் அமையும் விடைகள்தாம். எனவே பரிமேலழகரின் உரையை எளிமைப் படுத்தி விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் இந்த உரைவிளக்க நூலினை ஆக்கியுள்ளேன். இவ்விளக்க முறை ஆசிரியர்க்கும் மாணாக்கருக்கும் பெரும் பயன் தரும் என்பது என் நம்பிக்கை.

பரிமேலழகர், சொல்லொடு பொருளாக உரை கண்டவரல்லர். திருவள்ளுவரின் சிந்தனைச் செறிவினைச் சொல்லொடு பொருளாய் உணர்த்துவதும் எளிதன்று. எனவே பரிமேலழகர் விளக்கங் கருதி இடையிடையே மேலும் பல சொற்களைச் சேர்த்து உரை வழங்கியுள்ளமை (உரையாசிரியர்களின் வழக்கமும் இதுதான்) காணலாம். இவ்வரை விளக்க நூலிலே அந்த மேலதிக சொற்கள் அடைப்புக்குறிகளுள்ளே தரப்படுகின்றன. அவற்றையுங் கூட்டிப் படித்தால் நிறைவான பொருள் கிடைக்கும். இடையிடையே பரிமேலழகர் தந்துள்ள இலக்கணக் குறிப் புக்களோடு மேலதிகமாக என்னாலும் ஆங்காங்கு அவ்வகைக் குறிப்புக்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அவை மாணாக்கரின் இலக்கண அறிவுக்குப் பெறிதும் உதவும்.

வழமைபோல இந்நூலினையும் அச்சிட்டு வெளியிடும், ஸு சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை உரிமையாளருக்கும், அச்சக ஊழியர்களுக்கும் எனது உள்மார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக.

நாயன்மார்கட்டு,
யாழ்ப்பாணம்.

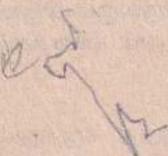
க. சொக்கலிங்கம்

[சொக்கன்]

பொருள்க்கட்டு

—०—

முகவரை

☒ 1.	குடிமை		1
2.	மானம்		7
3.	பெருமை		14
☒ 4.	சாங்றாண்மை		20
5.	பண்புடைமை		26
6.	நன்றியில் செல்வம்		32
7.	நானுடைமை		38
8.	குடிசெயல்வகை		44
✓ 9.	உழவு <i>We don't kland this Ullavu.</i>		50
☒ 10.	நல்குரவு		56

திருக்குறள் - ஒழிபியல்

1. குடிமை

(பொருட்பாலின் அரசியல், அங்கவியல் ஆகிய இரு பிரிவுகளிலும் அடங்காத விடயங்கள் ஒழிபியல் என்ற பிரிவினுள் அடக்கப்படுகின்றன. பரிமேலமூகர், அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்ற நால்வகை வருணங்களுக்கும் பொதுவான அறங்கள் இவ்வியலிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பது. மக்கள் யாவருக்கும் பொதுவான அறங்கள் என்று நாம் பொருள் கொள்வோம்.)

குடிமை

1. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பழும் நானு மோருங்கு.

பதப்பிரிப்பு: இல்பிறந்தார் கண் அல்லது இல்லை இயல்பாகச்
செப்பழும் நானும் ஒருங்கு.

பதவரை: செப்பழுமநானும்ஒருங்கு- (என்னம், சொல், செயல்என்ற மூன்றும் மாறுபடாத) நேர்மையும் நாணமும் ஒன்று சேர்வது, இல்பிறந்தார் கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை- உயர்ந்த குடியிலே தோன்றியவர்களிடத்தில்லனரி, (இழிந்த குடியிற் பிறந்த) பிற ரிடத்திலே இருக்கமாட்டா.

பொழிப்புரை: என்னம், சொல், செயல் என்ற மூன்றும் மாறுபடாதனவாய் அமைந்த நேர்மையும் நாணமும் உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்களுக்கே அமைவன: மற்றவர்களுக்கு அமையா.

விளக்கவுரை: இல் என்ற சொல்லும் குடி என்ற சொல்லும் உயர்ந்தவற்றையே குறிப்பன. செம்மை என்பது என்னம், சொல், செயல் என்ற மூன்றிலும் மாறுபடாது தூய்மையைப் பேணுதல். நான் என்ற சொல் பழிக்கும் பாவச்செய்கைகளுக்குங் கூசி அவற்றைத் தவிர்க்கும் பண்பு. உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர்களுக்குச் செம்மையும் நேர்மையும் பிறர் கற்பிக்காமலே அமையும். அவ்வாறு பிறவாதவர்களுக்கு அவற்றைக் கற்பித்தாலும் இடையில் மறந்து விடுவார்கள்.

2. ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நானுமிம் மூன்று
யிமுக்கார் குடிப்பிறந்தார்.

ப - பி: ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நானும் இம்மூன்றும் இழுக்கார் குடிப்பிறந்தார்.

ப - ரை: குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்கள், ஒழுக்கமும், வாய்மையும், நானும் - ஒழுக்கம், உண்மை, நானம் என்ற மூன்று (நல்ல)பண்புகளிலும், இழுக்கார், (தாங்களாகவே) வழுவி நடக்கமாட்டார்கள்.

போ - ரை: உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்கள், ஒழுக்கத்திலும், உண்மையிலும், நான்ததிலும் தாமாகவே வழுவமாட்டார்கள்.

வி - ரை: ஒழுக்கம் முதலாக நான் ஈறாக உள்ள சொற்களில் வந்த உம்மையிடைச்சொல் என்னுப் பொருளிலும், இம் மூன்றும் என்ற சொல்லில் வந்த உம்மையிடைச்சொல் முற்றுப் பொருளிலும் கையாளப்பட்டன. குடிப்பிறந்தார் என்ற சொற்றொடர் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை (குடிக்கண் பிறந்தார்) பிறந்தார் - வினையாலனையும் பெயர், உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர்கள் தாமாகத் தமக்குரிய பண்புகளில் வழுவார் என்பதற்கு,

ஓழுக்க முடையார்க்கு ஒல்லாவே திய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல் (ஓழுக்கமுடைமை - 09)
என்னும் குறட்பா எடுத்துக்காட்டாகும்.

**3. நகையினை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.**

ப - பி: நகைசைகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகை என்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

ப - ரை: நகை, ஈகை, இகழாமை, வாய்மை நான்கும்- (தம்மை நாடிவரும் ஏழைகளுக்கு) முகமலர்ச்சியும், (அவர்களுக்குத் தம் மிடம் உள்ளவற்றை மறைக்காது) கொடுத்தலும், (வாயினால்) இனிய சொற்களும், (அவர்களை) இகழ்ந்து பேசாமையும் ஆகிய இந்த நான்கு பண்புகளும், வாய்மைக் குடிக்கு - உண்மையான உயர்குடிமக்களுக்கு, வகை என்ப-(உரியனவான) கூறுகள் என்று (அறிந்தார்) உரைப்பர்.

போ - ரை: வறியவர்களாய்த் தம்மை நாடிவரும் ஏழைகளுக்கு முகமலர்ச்சி காட்டல், தம்மிடம் உள்ளவற்றை மறைக்காது கொடுத்தல், இன்சொற்களைக் கூறுதல், அவர்களை இழித்துக் கூறாமை ஆகிய நான்கு பண்புகளும் உண்மையான உயர்ந்த குடிமக்களிடம் காணப்படும் நான்கு கூறுகள் என்று அறிந்தார் உரைப்பர்.

வி - ரை: உள்ளதைத் திரித்துக் கூறுவது உயர்ந்தோர்க்கு என்றும் இல்லை. எனவே வாய்மை அவர்களின் சிறந்த பண்புகளில் ஒன்று என்றார். ஏழைகளை இழித்துக் கூறுவது பொதுவாக எல்லாரிடமும் காணும் இயல்பு. ‘இல்லாரை எல்லாகும்

என்னுவர். என்னுவர் - பரிகசிப்பர், இழிப்பர். அந்த இயல்பு உயர்குடிப் பிறப்பாளரிடம் காணப்படாது என்பது இப்பாடவில் வலியுறுத்தப்பட்டது. அனிச்சம்பூ முகத்தாற் குழந்து விடும் இயல்பினது. வறியராய் வருபவரோ முகந்திரிந்து பார் ததாலே வாடிவிடும் இயல்பினால் அனிச்சம்பூவிலும் மென்மையானவர். ஆகவே உயர்குடிப் பிறந்தார், வறியவரிடத்தே முகமலர்ச்சி யோடு காட்சி தருவர் என்பதும் இப்பாடவில் வலியுறுத்தப் பட்டது. இவை மூன்றும் ஒரு சேர அமைவதாகிய ஈகையின் சிறப்புநோக்கி அதனை முதலில் வைத்தார். 1 - 3 பாடல்கள் குடிப்பிறந்தாரின் இயல்புகளைக் கூறுகின்றன.

**4. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர்.**

ப - பி: அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர்.

ப - ரை: குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்த குடியிலே தோன்றியவர், அடுக்கிய கோடி பெறினும் - (ஒன்றின்மேல் ஒன்றாகப்) பலகோடி அளவான பொருளைப் பெற்றாலும், குன்றுவ செய்தல் இலர்- (தமது குடிக்குக் குறைபாடு ஏற்படுத்தும் பண்பினைக்) குன்ற வைக்கும் செயல்களைச் செய்யார்.

பொ - ரை: உயர்ந்த குடியிலே தோன்றியவர்கள் பல கோடி பெறுமதியான பொருளைப் பெறக்கூடிய நிலையிலும், அதனைப் பெறுவதற்காகத் தங்களின் பண்பைக் குறைக்கும் செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள்.

வி - ரை: குன்றுவ - குன்றச் செய்வனவாகிய தொழில்களை என விரிந்த பொருள்தரும் வினையால்வண்ணமும் பெயர். செல் வத்தில் மயங்கித் தம் பண்பினை இழவாமையாகிய பெருந் தகைமை உயர் குடியினர்க்கே உரியது என்பதை இப்பாடல் அறி வறுத்துகின்றது.

**5. வழங்குவ துள்ளீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.**

ப - பி: வழங்குவது உள்ளீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி /
பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று.

ப - ரை: பழங்குடி - பண்டுதொட்டு (நிலையாய்) வாழ்ந்து வரும் உயர்குடி வழங்குவது உள்ளீழ்ந்தக் கண்ணும் - (ஏழைகளுக்கு முன்பு கொடுத்த அளவுடன் ஒப்பு நோக்குகையில்) தனது கொட்ட சுருங்கினாலும், பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று - (தனது உயரிய) பண்பினின்றும் நீங்குவது (க்காலமும்) இல்லை.

போ - ரை: உயர்குடிப்பிறந்த பெருமக்களுக்கு முன்பு தாங்கள் வழங்கிய கொடையிலும் குற்றவாகவே வழங்கும் நிலைக்கு வறியவரான போதிலும் தங்களின் உயர்ந்த பண்பிலிருந்து நீங்குவது எக்காலமும் இல்லை.

வி - ரை: பழங்குடி என்பதற்குத் தொன்று தொட்டு வருங்குடி என்றும், தொன்று (தொன்மை) என்பதற்குப் படைப்புக்காலம் தொடக்கம் என்றும் பரிமேலழகர் பொருள் கொள்வார். மிகப் பழையகாலந் தொடக்கம் உயர்குடியினராய் வாழ்வோர் என்று நாம் பொருள் கொள்ளலாம். வழங்குவது என்பது காலங்காட்டுந் தொழிற்பெயர். ‘வ’ இடைநிலை எதிர்காலங் காட்டும்.

**6. சலம்பற்றி சால்பில் செய்யார் மாசற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.**

ப - பு: சலம்பற்றி சால்புஇல் செய்யார் மாசுஅற்ற
குலம்பற்றி வாழ்தும் என்பார்,

ப - ரை: “மாசு அற்ற குலம்பற்றி வாழ்தும்” என்பார் - “குற்ற மில்லாத உயர்குடியின் கண்ணே ஒத்துவாழும் கடப்பாட்டினை உடையோம்” என்று கூறுவர்கள், சலம் பற்றி - வறுமையுண்டான் வழியும், சால்பு இல் செய்யார் - (பிறரை வஞ்சிக்க என்னித் தமது) சான்றாண்மைக்குப் பொருந்தாத செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள்.

போ - ரை: “குற்றமில்லாத உயர் குடியிலே ஒத்து வாழும் கடப்பாட்டினை உடையோம்” என்று கூறுவோர், தமக்கு வறுமை உண்டான காலத்திலும் பிறரை வஞ்சிக்க நினைத்துத் தமது சான்றாண்மைக்குப் பொருந்தாதனவான் செயல்களைச் செய்ய மாட்டார்.

வி - ரை: அன்பு, நான், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம்
வாய்மையொடு
ஜிந்து சால்புணரிய தூண்.

(திருக்குறள் - 983)

என்பது ‘சால்பு’ என்ற சொல்லுக்குத் திருவள்ளுவர் தரும் வரைவிலக்கணம். (இது பற்றிய விளக்கம் ‘சான்றாண்மை’ என்ற அதிகாரத்திலே தரப்படும்) சலம் என்பது அசைவது என்னும் பொருளில் நீருக்கு (தண்ணீருக்கு) வழங்கும் வடசொல். எப் பொழுதும் நிலையின்றி அசையும் தன்மையுடைய நீர் போல வறுமை வந்ததும் முன்பு கைக்கொண்ட ஒழுக்கத்தினின்றும் சடாடி விடுதல் உயர் குடியினருக்கு இல்லை. இவர்கள் வறுமைக் காலத்திலும் தமது இயல்பினின்றும் வேறுபடார்கள் என்பது 4 - 6 பாட்டுக்களாற் பெறப்பட்டது.

7. குடிப்பிறந்தார் கணவிளங்கும் குற்றம் விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

ப - பி: குடிப்பிறந்தார் கணவிளங்கும் குற்றம் விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து.

ப - ரை: குடிப்பிறந்தார் கணவிளங்கும் குற்றம் - உயர்குடிப்பிறந்தாரிடத்தே உள்ள குற்றமானது, விசும்பின் - ஆகாயத்தில் உள்ளீர் மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து விளங்கும் - சந்திரனிலே காணப்படும் கறைபோன்று (அது சிறியதாயினும் பெரிதாக) உயர்ந்து தோன்றும்.

பொ - ரை: சந்திரனிலே தோன்றும் காங்கம் சிறியதாயினும் அது யாவர்க்கும் புலப்பட்டுத் தோன்றுவது போல, உயர்ந்த குடியிலே தோன்றியவரின் சிறிய குற்றமும் உலகினர் பார்வையிலே பெரிதாகத் தோன்றும்.

வி - ரை ஆகவே உயர்குடியினர் தம்மிற் சிறியதொரு குற்றமும் அனுகாதபடி தம்மைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டிய இன்றியமையாமையை இப்பாடல் புலப்பட்டுத் துகின்றது. சந்திரன் தனக்குள்ள கறையைத் தாங்கினாலும் சான்றோரான் உயர்குடியினர் அதனைத் தாங்கமாட்டார் எனக் கூறப்பட்டுள்ள கருத்தும் இவ்விடத்து நோக்கத்தக்கது.

— * — * — திங்கள்

மறுவாற்று கஃதாற்றார் சான்றோர் வெருவந்து விவர் ஒருமா சுறின்.

(வெருவந்து - அஞ்சி, வீவர் - இறந்துபோவார், ஒருமாசு உறின்தமக்கு ஒரு குற்றம் உண்டானால்)

8. நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றி வைவைக் குலத்தின்கணையப் படும்.

ப - பி: நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவைக் குலத்தின்கண் ஜயப் படும்.

ப - ரை: நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் - (ஒருவனின் நற்பண்புகளிடையே ஈரம் (இரக்கம்) இன்மை காணப்படுமானால், அவைக் குலத்துக்கண் ஜயப்படும் - அவன் (தோன்றிய) குலப்பிறப்பின் மீது (உலகம்) சந்தேகம் கொள்ளும்.

பொ - ரை: ஒருவனின் நல்ல பண்புகளிடையே இரக்கபின்மையானது காணப்பட்டால், அவன் பிறந்த குலத்தின் மீது உலகினர் சந்தேகம் கொள்வர்.

வி - ரை: நார் - சரம் (இரக்கம்). ‘அவன் என்ற சுட்டுப்பெயர் ‘ஜி’ வேற்றுமையுருபை (இரண்டாம் வேற்றுமை)ப் பெற்ற தாயினும் ‘அது’ என்னும் ஆறாம் வேற்றுமையுருபுக்குரிய உடைமைப் பொருளைத் தந்தது. இவ்வாறு ஒர் உருபு தனக்குரிய பொருள் தராது பிறவேற்றுமைப் பொருளைத் தருமாயின் அது ‘உருபு மயக்கம்’ என்பபடும். ஆக ‘அவனை’ என்பது உருபு மயக்கம் பெற்ற பெயர் (அவனது குலத்தின்கண்) 7 - 8 பாடல்களில் உயர்குடிக்கான ஒழுக்கம் வேறுபடுவதால் உண்டாகும் இழிவு கூறப்பட்டது.

9. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டும்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

ப - பி: நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும்
குலத்தில் பிறந்தார் வாய்ச் சொல்.

ப - ரை: நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும் - (எந்த) நிலத்தில் கிடந்தலுரும் அந்த நிலத்தின் இயல்பினை அதில் முளைத்து வரும் முளையானது வெளிப்படுத்தும். குலத்திற் பிறந்தார் வாய்ச்சொல் காட்டும். (அது போல) உயர் குலத்திலே பிறந்தவரின் (குல) இயல்பினை அவர்களின் வாயிலிருந்து (பிறக்கும்) சொற்கள் வெளிப்படுத்தும்.

பொ - ரை: ஒரு நிலம் எத்தகைய இயல்பினை உடையதோ அந்த இயல்பினை அதன் கண்ணே தோன்றும் முளையானது புலப்படுத்தும். அது போலவே ஒருவரின் குலத்தினது இயல்பை அவரின் வாயிற் பிறக்கும் சொற்கள் புலப்படுத்தும்.

வி - ரை: ஒரு மரத்தின் உறுப்புக்களாயுள்ள வேர், தண்டு, கிளை, இலை முதலியனவெல்லாம் அதன் இயல்பைப் புலப்படுத்தப் பலகாலம் எடுக்கும். ஆனால் முளையோ உடனடியாகப் புலப்படுத்தும். அதுபோன்று ஒருவரின் இயல்பை அவனுடைய இயக்கம், செயற்பாடு யாவிலும் முதல்ல் வெளிப்படுத்த வல்லது அவன் வாய்ச்சொல்லே. இக்காரணத்தினாலேயே குல இயல்புக்கு முளை எடுத்துக்காட்டாயிற்று.

நிலம் குடிக்கும் முளை அதன் இயல்புக்கும், வாய்ச்சொல் இயல்பின் வெளிப்பாட்டிற்கும் உவமைகள். ஒருவரின் பரம்பரையிலே தோன்றியவனையோ, மகனையோ கான்முளை (கால்தமுளை) என அழைப்பதனையும் இவ்விடத்தில் ஒப்பு நோக்கலாம். உயர்குடிப் பிறந்தவர் இனிய சொல்லையே பேசல் வேண்டும் என்பது இப்பாடலால் வலியுறுத்தப்பட்டது

10. நலம்வேண்டின் நானுடைமை வேண்டுக் குலம்வேண்டின் வேண்டுக் கார்க்கும் பணிவு.

ப - பி: நலம் வேண்டின் நான்உடைமை வேண்டும் குலம்வேண்டின் வேண்டுக் கார்க்கும் பணிவு.

ப - ரை: நலம்வேண்டின் நான்உடைமை வேண்டும்- (ஓருவனுக்கு) நன்மை வேண்டுமானால் (அவன்) நானம் உடையவனாதல் வேண்டுக. குலம் வேண்டின் யார்க்கும் பணிவு வேண்டும்- (அவன்) உயர்குலமாகிய உடைமையை விரும்பினால் எவ்விடத்தும் பணிவை உடையவனாதலை வேண்டுக.

பொ - ரை ஒருவன் தனக்கு நன்மையை வேண்டுவதானால் அவன் நானம் உடையவனாதலை வேண்டுக. உயர்குலமாகிய உடைமையை வேண்டுவதனால் எவர்க்கும் பணிவு உடையவனாதலை வேண்டுக.

வி - ரை: நலம் என்பதற்குப் புகழும் புண்ணியங்களும் எனப் பரிமேலழகர் பொருள்கொள்வர். வேண்டுக என்பது விதித்தற் பொருளில் (கட்டளைப் பொருளில்) வந்த வியங்கோள் வினை முற்று. ‘பணிவுடையன் இன்சொல்ளாதல் ஓருவர்க்கு அணி, யென்றும், ‘பணியுமாம் என்றும் பெருமை’ என்றும் பணி வடைமையைப் பிற இடங்களிலும் திருவள்ளுவர் வளியுறுத்தல் காணலாம். 9 - 10 பாடல்கள் குடிமைக்கு வேண்டுவன் எவை என்பதை உத்தின.

2. மானாகு

உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்களுக்கான பண்புகள் கூறத் தொடங்கி அவற்றுள் முதன்மையான ‘மானாகு’ இந்த அதி காரத்திற் பேசப்படுகின்றது. பரிமேலழகர், ‘எந்திலையிலும் எக்காலத்திலும் தமது உயர் நிலையினின்றும் தாழ்ந்து போகா மையும், ஊழ்வியால் தாழ்வு ஏற்பட்டால் உயிர் வாழாமை யும் மானமாகும்’ என மானத்துக்கு வர்விவக்கஸம் செய்வது குறிப்பிடத்தக்கது.

1. இன்றி யமையாச் சிறுப்பின வாயினுங் குன்ற வருப விடல்.

ப - பி: இன்றி அமையாச் சிறுப்பின ஆயினும் குன்ற வருப விடல்.

ப - ரை: இன்றி அமையாகச் சிறப்பின ஆயினும்-(செய்யாது விடுவதால்) அமைவு பெறாதனவான் சிறப்புக்களை உடையனவாய் இருந்த போதிலும், குன்ற வருபவிடல் - (தமது உயர்ந்தகுடிப்பிறப்பு) குன்றும் படியாக வரும் (இழிந்த) செயல்களைத் தவிர்க்கு.

பொ - ரை: அவசியமாகச் செய்ய வேண்டிய செயல்களாய் இருப்பினும் அச்செயல்களாலே தாம் பிறந்த குடிக்கு இழிவுவருமானால் அவற்றைச் செய்யாது தவிர்க்கு.

வி - ரை: ‘அமையாமை’ என்பதற்கு இறத்தல் என்று பரிமேலமூகர் பொருள் கொள்வார். குறித்த செயல்களைச் செய்யாத போது இறப்பே வரினும் ஏற்படே சிறந்தது. மாறாக இழிவான செயல்களைச் செய்து உயிரைக் காப்பதானது பிறந்த குலத்துக்கு இழிவையே தரும் என்பது பொருள். இவ்வுயர் குறிக்கோள் தமிழர்க்கேயுள்ள தவிப்பண்பாகும். ‘இறப்புவரும் வழி இளிவந்தன (இழிவைத் தருவன) செய்தாயினும் உய்க, (உயிர்காக்க) என்னும் வடநூல் மரபினை மறுத்து உடம்பினது நிலையின்மையையும் மாணத்தினது நிலையுடைமையையுந்தூக்கி (சீர்துங்கி) அவை செய்யற்க’ என்பதாம்.’ எனப் பரிமேலமூகர் கூறுவது, கருத்தினை ஈரப்பதாகும். வடநூலாகிய சுருதி ஒன்றில், ‘கடுமெபசி உண்டாகி உயிரே போகும் நிலையில் நான் ஒருவனிடமிருந்த நாயிறைச்சியைக் களவாடி உண்டேன்’ என்று இருடி ஒருவர் கூறுவதாகச் செய்தி உண்டு. அவரின் நோக்கிற களவாடல் அதருமமன்று. அது ‘ஆபத்தருமம்’ (ஆபத்துக் காலத்திலே கடைப்பிடிக்கும் தருமம்) அது பாவம் அன்று என்பது கருத்து.

சன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும் செய்யற்க சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

(திருக்குறள் 656)

என்று எச்சுழிநிலையிலும் இழிவான செயல்களில் ஈடுபட வாகாது என்று வள்ளுவர் வலியுறுத்துவதையும் இவ்விடத்தில் ஒப்புநோக்கலாம். சன்றாள்-தாய் “அவள் பசித்துக்கிடக்கினும் சான்றோர் பழிக்கும் இழிசெயலைச் செய்தலாகாது” என்பது இதன்பொருள். அவசியம் என்பது இன்றியமையாதது என்ற சொல்லுக்குச்சடான் வடசொல், சிறப்பின - குறிப்பு வினையால ணையும் பெயா.

2. சிரினுஞ் சிரல் செய்யாரே சிரோடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

ப - பி: சீரினும் சீர் அல்ல செய்யாரே சீரோடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

ப-ரை: சீரோடு பேராண்மை வேண்டுபவர் (மானத்தை நிலை
நிறுத்தலாகிய) புகழோடு கூடிய பெரிய ஆண்மையினை வேண்டு
பவர்கள், சீரினும் சீர் அல்ல செய்யார் - புகழை நிலை நிறுத்து.
வதற்கும் (தமக்கு) ஒவ்வாத செயலினை மேற் கொள்ளமாட்
டார்கள்.

பொ - ரை: புகழோடு கூடிய பேராண்மையினை வேண்டுவோர்
தமது புகழினை நிலைநிறுத்தும் ஒன்றிற்காகத் தமக்கு ஒவ்வாத
இழிந்த செயல்களை மேற்கொள்ளார்.

வி - ரை: இப்பாடலிலே சீர் என்ற சொல் மூன்றிடங்களில்
வந்துள்ளது. சீரினும் சீரோடு என்ற சரிடங்களிலும் புகழ்
எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டன. சீர் (அல்ல) - உயர்வு (அல்
லன) (இவிவரவுகள்) எனப் பொருள் தரப்பட்டது. பேராண்மை-
ஏச் சூழ்நிலையிலும் நிலை குலையாமை.

3. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

ப - பி: பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.

ப - ரை: பெருக்கத்துப் பணிதல் வேண்டும் - (நற்குடியிலே பிறந்த
வர்களுக்குச் (செல்வம்) பெருமளவு உள்ளபோது (எவரிடத்தும்)
பணிவு வேண்டும். சுருக்கத்து உயர்வு வேண்டும் (செல்வம்)
சுருங்கிய (வறுமைக்) காலத்திலே பணியாமை வேண்டும்.

பொ - ரை: செல்வப் பெருக்கத்திற் பணிவும், வறுமையிற்
பணியாமையும் நற்குடியினருக்கு வேண்டப்படுவன.

வி - ரை: பணியாமைக்கு, பரிமேலுகர், ‘தாழ்வு வராமல்
பழைய உயர்ச்சிக் கண்ணே நிற்றல்’ என்று பொருள் கொள்
கிறார். சுருக்கம், பெருக்கம் என்ற இயற்பெயர்கள் (தொழிற்
பெயர்கள்) அவற்றோடு தொடர்பான செல்வத்துக்கும், வறு
மைக்கும் ஆகி வந்தமையால், தொழிலாகு பெயர்கள். வேண்டும் என்ற குறிப்பு வினைமுற்று, இருதினை ஜம்பால், மூவி
டத்துக்கும் பொது.

எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.

(திருக்குறள் - 128)

என்ற குறட்பா இந்தப் பாடலோடு ஒப்புநோக்கத் தக்கது.
1-3 பாடல்கள் உயர்ந்தோர், தாம் தாழ்வதற்குக் காரணமான
செயல்களைச் செய்யாமையின் சிறப்பைக் கூறுகின்றன.

4. தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை.

ப - பி: தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை.

ப - ரை: மாந்தர் நிலையின் இழிந்தக் கடை - (உயர்ந்த குடி
யிலே பிறந்த) மனிதர், (தமது உயர்ந்த) நிலையினின்றும்
தாழ்ந்து விட்டால், தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் - அவர்கள்
தலையினின்றும் உதிர்ந்த மயிருக்கு ஒப்பாவார்கள்.

பொ - ரை: உயர்குடிப் பிறந்தவர்கள் தமது நிலையினின்றும்
தாழ்ந்து விட்டால் அவர்கள் தலையினின்றும் உதிர்ந்த மயிருக்கு
ஒப்பாவார்கள்.

வி - ரை: மயிருக்கு மதிப்பு அது தலையில் உள்ள வரையுமே, அது
உதிர்ந்தாற் குப்பையிலே தள்ளப்பட்டு விடும். அதன் மதிப்பை
அது இழந்து விடும். உயர்ந்தோரும் தம் நிலையிலிருந்து இறங்
கினால், தமது மதிப்பை இழந்து இழிப்பிற்கு உள்ளாவர் என்
பது இப்பாட்டினால் அறிவுறுத்தப்படுகின்றது. திருவள்ளுவர்
இப்பாடலிற் கையாண்டுள்ள உவமை சிந்தனையைத் தூண்டு
வதோடு சுவையும் பயப்பதாகும். தலையின் (இழிந்த) என்ற
பெயர்ச்சொல்லின் 'இன்' (ஜந்தாம் வேற்றுமை உருபு) நீங்கற்
பொருள் தந்தது. இறிதல் - இறங்குதல்.

5. குன்றி யனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

ப - பி: குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின்.

ப - ரை: குன்றின் அனையாரும் - (தமது உயர்குடிப்பிறப்பால்)
மலைபோன்று உயர்ந்தவரும், குன்றுவ குன்றி அனைய செயின்-
(தாம்) தாழ்வதற்குக் காரணமான குன்றிமணியளவு (அத்
துணைச் சிறிதான இழிசெயலைச்) செய்தாலும், குன்றுவர் -
தாழ்வினை அடைவர்.

பொ - ரை: மலைபோலக் குடிப்பிறப்பால் உயர்ந்தவர்களும்
குன்றிமணியளவான மிகச்சிறிய இழிந்தசெயலைச் செய்தாலும்
தம் உயர்விலிருந்து தாழ்ந்து போவார்கள்.

வி - ரை: ஆகவே தமது குடிக்கு ஈனமான மிகச்சிறிய இழி
செயலையும் செய்தலாகாது என்றவாறு. குன்றிமணி தனது
முகப்பிற் கறுப்பும் உடலிற் சிவப்பும் அமைந்த சிறிய மணி.

புறங்குன்றி கண்டனைய ரேநும் அகங்குன்றி
முக்கிற் கரியார் உடைத்து, (திருக்குறள் 278)

என்ற குறட்பாவிலும் குன்றிமணி உவமையாகக் கையாளப்
படும். புறத்தில் தவவேடமும் அகத்தில் (மனதில்) இருண்ட
தீயொழுக்கமும் உடைய துறவிகள் முக்கிற் கறுப்பும், உடலிற்
சிவப்பும் கொண்ட குன்றிமணிக்கு ஒப்பாவர் என்பது இந்தக்
குறளுக்குப் பொருள்.

6. புழுன்றாற் புத்தேள்நாட் உய்யாதா ஸென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை.

ப - பி புகழ் இன்றால் புத்தேள்நாட்டு உய்யாதால் என்மற்று
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை.

ப - ரை; இகழ்வார்முன் சென்று நிலை - (தன்னை) இகழ்ப்பவரின்
பின்சென்று (நிற்பதான்) நிலையானது, புகழ் இன்று - இங்வுல
கத்தில் புகழைத் தருவதுமல்லை. புத்தேள் நாட்டு உய்யாது -
(மற்றும்) தேவர்களின் (சுவர்க்கம் முதலான) நாடுகளுக்கும்
செலுத்தாது.

பொ - ரை: ஒருவன் தன்னை இகழ்ப்பவர் பின்பு சென்று நிற்ப
தாகிய இழிநிலையானது இப்பிறப்பிலும் புகழ்தராது, மறுபிறப்
பிலும் சுவர்க்கத்திற் செலுத்தாது.

வி - ரை: அவ்வாறிருப்பவும் இகழ்வாரின் பின்சென்று தன்னை
ஒருவன் தாழ்த்துவது எந்த நன்மையையும் தராது என்
பது பொருள். உய்யாது, தன்வினை, உய்க்காது என்னும் பிற
வினைப் பொருள் தந்தது. புகழ் என்பது முதனிலைத் தொழிற்
பெயர். (தல் முதலான விகுதியைப் பெறாதவிடத்தும் தொழிற்
பொருளைப் பகுதியாக நின்றே தரும் பெயர் முதனிலைத்
தொழிற் பெயராகும்) இங்குப் புகழ் என்பது புகழோடு தொடர்
புடைய செயல்களைக் குறிப்பதால், தொழிலாகு பெயர். 4-6
பாடல்கள் மேலோர் வறுமையடைந்தாலும் தமிழியல்பில்
வேறுபடார் எனப் பொருள் தந்தன.

7. ஒட்டார்பிற் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா ணெனப்படுத னன்று.

ப - பு: ஒட்டார்பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று.

ப - ரை: ஒட்டார்பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின் - (தன்னைச்
சேர்த்துக் கொள்ளாது புறக்கணித்து) இகழ்ப்பவரின் பின்னே

சென்று, (பொருள் பெற்று) வாழ்வதிலும், அந்நிலையே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று-(அவ்வாறு செய்யாது வறிய) அந்த நிலையிலே இறந்து போனான் என்று சொல்லப்படுதல் நன்றாகும்.

பொ - ரை: ஒருவன் தன்னைத் தம்மோடு சேர்த்துக் கொள்ளாது புறக்கணித்து இக் கூட்டுரை சென்று அவர்களிடம் பொருள் பெற்று வாழ்வதிலும் அந்த வறிய நிலையில் இறந்தான் என்று சொல்லப்படுதல் மிக நன்று.

ப - ரை: மதியாதார் முற்றம் மதித்தொருகாற் சென்று மிதியாமை கோடி உறும்.

என்பார் ஓள்ளவையார், ஒட்டார் - தம்மோடு சேர்க்காதவர். வாழ்தலின் என்ற பெயர்க்கொல்லின் ‘இன்’ - (ஜந்தாம் வேற்றுமை உருபு) ஒப்புப்பொருளில் வந்தது.

8. மருந்தோமற் றுனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை பீடழிய வந்த விடத்து.

ப - பி: மருந்தோமற்று ஊன்னம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை பீடழிய வந்த இடத்து.

ப - ரை பெருந்தகைமை பீடு அழிய வந்த இடத்து - (உயர்குடிப் பிறப்பால் வந்த) பெருந் தகுதிக்குரிய மானம் அழிய நேர்ந்த காலத்தில், ஊன் ஓம்பும் வாழ்க்கை மற்று மருந்தோ (இறக்கும் பொழுது அழிவுக்குள்ளாகும் தசையோடு (கூடிய உடம்பினைப்) பேணிக் காக்கும் வாழ்க்கை, பின்னும் (இறவாமைக்கு) மருந்தாகுமோ?

வி - ரை: பெருந்தகுதிக்குரிய மானம் அழிய நேர்ந்தகாலத்திலே, தசையோடு கூடிய உடம்பினைப் போற்றி வாழும் வாழ்க்கையானது பின்னும் இறவாமைக்கான மருந்தாகுமோ?

வி - ரை: ‘மருந்து’ - என்ற சொல்லுக்கு, இறவாமைக்கு உரிய மருந்து என்பார் பரிமேலமுகர்.

விருந்த புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(திருக்குறள் - 82)

என்ற குற்பாவில் ‘சாவாமருந்து’க்கு அமிழ்தம் என்று பொருள் கொண்டவர், இப்பாடலிலே சாவா என்ற அடைபெறாதவிடத்தும் அதே பொருளைத் தரும் வகையில் இறவாமைக்கு என்று பொருள் கொண்டார். மற்று என்ற இடைச்

சொல் ஒம்பும் வாழ்க்கையை விண்ணமாற்றி, பின்னும்) இத்தலைப் பெறவைத்தது என்று அவர் பொருள் தந்து, அவ் விணைச்சொல் ‘விண்ணமாற்று’ எனப் பெறவைத்தார்.

9. மயிர்நீப்பிள் வாழாக் கவரிமா அன்னா
குமிர்நீப்பர் மாண்ய வரின்,

ப - பி: மயிர்நீப்பிள் வாழாக் கவரிமா வன்னா
உயிர்நீப்பர் மாண்ம் வரின்.

ப-ரை; மயிர்நீப்பிள் வாழாக் கவரிமா அன்னார்-(தனது மயிர்த் தொகுதியிலிருந்து) ஒரு மயிர் நீங்கினாலும், (உயிர்) வாழாத கவரிமா (எனும் விலங்கு) போன்றவர், மாணம் வரின் உயிர் நீப்பர் (தமது உயிரை விடுவதால்) மானத்தைக் (காக்கக்கடிய எல்லை) வந்தால், உயிரைச் (சுமக்காது) நீத்துவிடுவர்.

பொ-ரை கவரிமா தனது மயிர்த்தொகுதியில் ஒரு மயிரை இழக்க நேர்ந்தாலும் தனது உயிரைத் துறந்து விடும். அதன் செயலைப் போன்றே தாம் உயிர் துறப்பதால் தமது மானத்தைக் காத்து விடலாம் என்ற நிலை ஏற்படின் உயர்குடியினர் தாங்காது உயிர்ச்கமையை நீக்கிவிடுவர்.

வி - ரை: மயிர் என்பதற்குப் பாஸ்பகா அஃறினைப் பெயராகப் பொருள் கொள்ளாது. ஒரு மயிர் என்று அஃறினை ஒன்றன் பாற் (ஒருமைப்) பெயராகப் பரிமேலழகர் கொண்ட உரைத் திறன் மிகவும் நுட்பமானது. கவரிமா, தனது மயிர்த்தொகுதியை முழுதும் இழந்துவிட்டால் அது மானத்தை முற்றாக இழந்து விட்டதற்குச் சமமாகும். மாணம் இழக்கப்பட்ட பின் தன் உயிரை அது விடவில்லை. மானத்தை இழக்க நேரிடுமோ என்ற அச்சத்தால், தன் ஒரு மயிரை இழந்ததுமே அது தன் உயிரைவிட்டுத் தன் மாணம் போகாது காத்தது. அதுபோன்றே உயர்குடிப் பிறந்தோரும் தமது மானத்தை இழக்கும் நிலைக் கான அறிகுறி தோன்றியதுமே தம் உயிரை விட்டு மானத்தைக் காப்பர் என்பது பொருள். இதனையே “உயிர் நீக்கத்தான் மாணம் எய்தும் எல்லவைரின், அதனை (உயிரை)த் தாங்காது இறப்பர்” என்று மிக நுட்பமான உரையினைப் பரிமேலழகர் தந்துள்ளார்.

10. இழிவரின் வாழாத மான முடையா
ரோளிதொழு தேத்து முலகு.

ப - பி: இலிவரின் வாழாத மாணம் உடையார்,
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு.

ப - ரை: இளிவரின் வாழாத மாணம் உடையார் - (தமக்கு) இழிவு வரும்பொழுது (அதைத்தாங்காது) (உயிர்) வாழாது (இறக்கும்) மாணம் உடையவரது, ஒளி தொழுது உலகு ஏத்தும் - எக்காலத் தும் (அவர்களின்) புகழினைத் துதித்து உலகினர் வணங்குவர். போ-ரை: தமக்கு இழிவு வருங்காலத்தில் அதனைத் தாங்காது இறந்து போகும் மான உணர்வுடையோரது புகழை உலகினர் துதித்து வணங்குவர்.

வி - ரை: வரின் என்பது செயின் என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம், எதிர்காலம் காட்டியது. இழிவு வரப்போகிறது என்று தெரிந்ததுமே அந்த இழிவினின்றும் தவிர்ந்துகொள்ள இறப்பை அடைவர் என்பதே பொருத்தம் போவத் தோன்றுகிறது. முன் ணைய குறட்கருத்தோடு இந்தக் குறளின் கருத்தும் அப்பொழுது தான் பொருத்தமுடையதாயிருக்கும். ஆனால் பரிமேவழகரோ இளிவரின் என்ற தொடருக்கு, இழிவு வந்துழி (வந்த இடத்து) என்று இறந்தகாலத்திற் பொருள் கொண்டது ஏன் என்பது சிந்தனைக்குரியது. 7 - 10 பாடல்கள் மானத்திற்காக உயிரை விடுவதன் சிறப்பைக் கூறுகின்றன.

✓ 3. பெருமை

தனது நிலையிலிருந்து தாழ்வுடையாமை உடையவருக்கே பெருமை உரியதாகும் என்பதால் மாணம் என்ற அதிகாரத்தை அடைத்து, இவ்வதிகாரம் வைக்கப்பட்டது. செயற்கு அரியவற் றைச் செய்தலும், செருக்கில்லாமையும், பிறரிலே குற்றம் கூறாமையுமாகிய உயர்பண்புகளே ஒருவனை மேலும் உயர்த்தும் என்பதும் இவ்வதிகாரத்தின் மூலம் பெறப்போகும் உண்மை களாகும்.

1. ஒளியொருவற்கு குள்ள வெறுக்கை யினியொருவற்கு கஃதிறந்து வாழ்து மென்று.

ப - பு: ஒளி ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை யினியொருவற்கு அஃது இறந்து வாழ்தும் என்று.

ப-ரை: உள்ள வெறுக்கை ஒருவற்கு ஒளி - (பிறனாற் செய்ய முடியாத ஒன்றினைத் தன்னாலே செய்யமுடியும் என்ற) ஊக்க யிகுதியே ஒருவனுக்கு ஒளியாகும். அஃது இறந்து வாழ்தும் என்று இளி - (ஒருவற்கு) 'இனி அச்செயலைச் செய்யாது ஒழிந்து (உயிர்) வாழ்வோம்' என்று கருதுதல் இழிவாகும்.

பொ - ரை: ஒருவனுக்கு ஒனி எனப்படுவது “பிறராற் செய்வ தற்கு முடியாத செயலினைச் செய்வோம்” என முனையும் ஊக்கமிகுதி. அவனுக்கு இழிவு எனப்படுவது “அவ்வாறு செய்வதை விடுத்து வாழ்வோம்” என்று கருதுதலாகும்.

வி - ரை: ஒனி என்ற கொல்லுக்கு முங்கௌய அதிகார இறுதிப் பாடலில் உரைத்த ‘புகழ்’ என்ற பொருளே இப்பாடலுக்கும் பொருந்தும். ஒனியாய் நின்று பஸராலும் தெரியப்படுவதென்ற காரணத்தால் புகழ் ஒனி எனப்பட்டது. இஃது உவமையாகு பெயர். உள்ள வெறுக்கை - உள்ளத்தின் செல்வம் எனப் பொருள்படும். வெறுக்கை - செல்வம். செயற்களிய செய்யும் ஊக்கமிகுதியே ஒருவனுக்குச் செல்வம் என்பது இதனாற் பெறப்பட்டது. இந்து - ஒழித்து, வாழ்தும் - வாழ்வோம். தும் என்ற விகுதி எதிர்காலத்தை உணர்த்தியது. இப்பாட்டு பெருமையின் சிறப்பினைக் கூறுகிறது.

2. பிறப்பொக்கு மெஸ்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

ப - ரி: பிறப்பு ஒக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பு ஒவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

ப . ரை: எல்லா உயிர்க்கும் பிறப்பு ஒக்கும் - எல்லா (மக்கள்) உயிர்க்கும் (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு ஒத்ததாக (சமமாக) இருக்கும். செய்தொழில் வேற்றுமையால் சிறப்பு ஒவ்வா-(அவரவர்) செய்கின்ற தொழில்களின் வேறுபாடுகளால் சிறப்பியல்புகள் ஒத்தவையாய் இருக்க மாட்டா.

போ - ரை: மனித உயிர் யாவும் பிறப்பினாலே பொது இயல்பு கொண்டவை. ஆனால் அவை செய்யும் தொழில்களின் (உயர்வுகளால்) சிறப்பியல்புகளால் ஒத்த இயல்பினைக் கொண்டிரா.

வி - ரை: ஆகவே மனிதர் செய்யும் தொழில்களின் உயர்வுதாழ்வுகளே அவர்களை மேலோராகவும் கீழோராகவும் வகைப்படுத்துகின்றன என்ற உண்மையை, வள்ளுவர் இப்பாடல் மூலம் புலப்படுத்துகின்றார். பிறப்பினால் யாவரும் சமம் என்ற இக்குறிக்கோள் தமிழருக்கே உரியது. வடமொழி மிகுதிகள் உயர்வும், தாழ்வும் பிறப்பால் வருவன் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

வள்ளுவர்செய் திருக்குறளை மறுவறநன் குணர்ந்தோர்கள் உள்ளுவரோ மதுவாதி ஒருகுலத்துக் கொருந்தி.

என்றார் மனோன்மணீய நாடகாசிரியர் சுந்தரம் பின்னளையும், வேற்றுமையான என்ற பெயரில் வந்த ‘ஆன்’ முன்றாம் வேற்றுமையுருபு, கருவிப் பொருளில் வந்தது.

4. மேலிருந்தும் மேல்லார் மேல்லார் கீழிருந்தும் கீழ்ல்லார் கீழல் லவர்.

ப - பி: மேல் இருந்தும் மேல்அல்லார் மேல்அல்லர் கீழ்இருந்தும் கீழ்அல்லார் கீழ் அல்லவர்.

ப - ரை: மேல் அல்லார் மேல் இருந்தும் மேல் அல்லர் - செய்தற்கு அரியனவற்றைச் செய்யாது மேல்நிலையில் இருந்தாலும் சிறியோர் பெரியோராகக் கொள்ளப்படமாட்டார். கீழால்லார் கீழால்லவர் - (செயற்கு அரிய செய்தோர்) கீழ்நிலையில் இருந்தாலும் கீழோராகக் கொள்ளப்படமாட்டார்.

பொ - ரை: மேல்நிலையில் இருந்தாலும் செய்தற்கு அரிய செய்யைச் செய்யாத கீழோர் மேலோராகக் கொள்ளப்படார். கீழ்நிலையில் இருந்தாலும் செயற்கு அரிய செய்தோர் கீழோராகக் கொள்ளப்படார்.

வி - ரை: கீழ்நிலையில் இருப்பதும் மேல்நிலையில் இருப்பதுங் கொண்டு ஒருவரைக் கீழானவர் என்றோ மேலானவரென்றோ கொள்வதில்லை. அவர்களின் கீழ்மையும் மேன்மையும் அவரவரின் எனியசெயல், அரியசெயல் கொண்டே உறுதிசெய்யப்படும் என்பது இப்பாடவின் பொருள். பரிமேலழகர் ‘மேல் இருந்தும்’ என்பதற்கு அமளி முதலான உயர் ஆசனங்களில் இருப்பினும் என்றும் கீழ் இருந்தும் என்பதற்கு வெறுந்தரையில் இருப்பினும் என்றும் பொருள் கொள்வர். மேல் இருந்தல் என்பதற்குச் செல்வமும் கீழ் இருந்தலுக்கு வறுமையும் என்று கொண்டு செல்வத்திற்கு அறிகுறியாக அமளியையும் வறுமைக்கு அறிகுறியாக வெறுநிலத்தையும் அவர் குறியீடாகக் கொண்டுள்ளார். ஆனால் இன்று இழிந்தவர் உயர் பதவிகளிலும் உயர்ந்தவர் தாழ்ப்பதவிகளிலும் இருக்கக் காண்பதால், மேல் - என்பது உயர்நிலையையும் கீழ் - என்பது தாழ்நிலையையும் குறிப்பதாகப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. 2, 3 பாடல்களால் உயர்குடிப் பிறப்பு, செல்வம் என்பவற்றாற் பெருமை அமைவதில்லை என்பது பெறப்பட்டது.

4. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டோழுகி லுண்டு.

ப-பி: ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டு ஒழுகின் உண்டு.

ப-ரை: ஒருமை மகளிரே போல- (தமது உள்ளத்தை அலைய
விடாது) ஒருமுகப்படுத்திய (நல்ல) பெண்களைப் போல, பெரு
மையும் தன்னைத்தான் கொண்டு ஒழுகின் உண்டு - பெருமைக்
குணமும் (ஒருவன் தனது நிறையினைக் காத்து) ஒழுகினால்
(அவனுக்கு) உண்டாகும்.

பொ-வி: தமது உள்ளத்தைப் பிற கவர்ச்சியில் ஈடுபடுத்தாது
தம்மைக் காக்கும் நிறையுடைய நல்ல பெண்களே போலப்
பெருமைக் குணமும் ஒருவன் தனது நிறையிலிருந்து தளராது
ஒழுகினால் உண்டாவதாகும்.

வி.ரை: பெருமை என்ற பண்பியற் பெயர் அதனோடு தொடர்
புடைய நிறைகாத்தலுக்கு ஆகிவந்தமையாற் குணவாகுபெயர்.
ஒழுகுதல் - மனத்தாலும், மெய்யாலும், வாக்காலும் ஒருமைப்
பட்டு உலகநடையறிந்து ஒழுகல். (ஓய்புரவு செய்தல்- உலக நடை
யறிந்து ஒழுகுதல்.) ஒருமை மகளிர் ஒழுகுதல் போலப் பெரு
மைக் குணத்தினரும் ஒழுகுவர் என்பது தொழிலுவர்கள். இப்பாடலால் பெரியோர் நிறையுடையர் என்பது பெறப்பட்டது.

5. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
ஏருமை யுடைய செயல்.

ப-பி: பெருமையுடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல்.

ப-ரை: பெருமை உடையவர் (தமது உள்ளங்களை நிறையில் வழுவ
விடாத) பெருமைக்குணம் உடையவர்கள், அருமை உடைய
செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவார் - (தாம் வறியவரான காலத்திலும்)
(செய்வதற்கு) அரியனவான செயலை (அதற்குரிய) நெறியிலே
செய்வர்.

பொ - ரை: தம் உள்ளங்களை நிறையினின்றும் வழுவவிடாத
பெருமைக்குணம் உடையவர்கள், தாம் வறியவரான காலத்தி
அல்லது செய்தற்கு அரிய செயலை அதற்குரிய நெறியிற் செய்
வார்கள்.

வி - ரை: ஆற்றின்-ஆறு + இன், ஆறு - நெறி, வழி: ஆற்று
வர் - செய்வர். அருமை + உடைய- 'இ ஈ ஜி வழி யவ்வும்', என்ற
நன்னாற் குத்திரப்படி யகரமெய் (ய) தோன்றி அருமையுடைய
எனப் புணர்ந்தது. இப்பாடலாற் பெரியோரின் செய்தி பெறப்
பட்டது.

6. சிறியா ருணர்ச்சியு வில்லைப் பெரியாரைப்
பேளிக்கொள் வோமென்னும் நோக்கு

ப - பி: சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப்
பேளிக்கொள் வோமென்னும் நோக்கு.

ப - ரை: பெரியாரைப் பேளிக்கொள்வோம் என்னும் நோக்கு-
(பெருமைக் குணம் பொருந்திய) பெரியார்களை வழிபட்டு
(அவர்களின் இயல்புகளை நாமும்), கொள்வோம் என்னும்
கருத்து, சிறியோர் உணர்ச்சியுள் இல்லை - இழிந்தவர்களின்
(மன) உணர்ச்சியுள்ளே இருப்பதில்லை.

பொ - ரை: பெரியாரை வழிபட்டு அவர்களின் இயல்புகளை
நாமும் கொள்வோம் என்ற மன உணர்ச்சி இழிந்தவர்களிடம்
இருப்பதில்லை.

வி - ரை: “குடிமை, செல்வம், கல்வி என்ற இவற்றது உண்மை
மாத்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு, அவை தமக்கு
இயல்பு என்ற அமைந்திருப்பாரை வழிபட்டு, அஃதுடைய
ராதல் கூடாது’ என்ற பரிமேலழகரின் விளக்கவரை மிகப்
பொருத்தமானதே. மேற்குறித்த முன்றும் தமக்கு உள்ளன
என்று செருக்குக் கொள்வோர் சிறியர் என்பதற்கு ஜயம்
இல்லை. அவை இயல்பாக அமைந்தவர் அடக்கத்துடன் இருப்பார்.
முன்னெயோர்க்குச் செருக்குக் கூடி அடக்கம் குறைவ
தால், தமிழிலும் உயர்ந்தோரைப் போற்றி வழிபட அவர்களின்
மனம் ஒருப்படாது. செருக்குடையோர் மேன்மைக் குணம்
பெறாமையால் அக்குணமுடையோரை மதிப்பதில்லை என்ற
விளக்கம் யாவும் பரிமேலழகர் உரையில் அடங்கியுள்ளன.

7. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீர்அல் வவர்கட் படின்

ப - பி: இறப்பே புரிந்த தொழிற்றுஜும் சிறப்பும்தான்
சீர் அல் வவர்கண் படின்.

ப - ரை: சிறப்பும் தான் சீர் அல்லவர்கண் படின் - (தம்மை ஒத்த
பெரியாரின்) சிறப்புத்தானும் சிறப்பில்லாத அற்பர்களின் கைப்
படுமானால், இறப்பே புரிந்த தொழிற்றுஜும் (அதிலிருந்து நீங்கிய), செருக்குடன் கூடிய செயலாகி (இழிந்து) விடும்.

பொ - ரை: பெரியாருக்குரிய சிறப்புத்தானும் சிறப்பில்லாத
அற்பர்களின் கைப்படுமானால், சிறப்பினின்றும் நீங்கிய செருக்
குடன் கூடிய செயலாகிவிடும்.

வி - ரை: இறப்பே என்பதற்குப் பரிமேலழகர் தருக்கே
(செருக்கே) என்று பொருள் கொள்வர். பெரியோருக்குரிய

சிறப்புத் தமக்குக் கிடைக்குமானால், சிறியோர் அடக்கமாயிராது செருக்கே கொள்வர் என்பது இப்பாடவின் பொருள். சிறப்பு - குலப்பெருமை, செல்வம், கல்வி என்பவற்றை உள்ளடக்கியது. 6, 7 பாடல்கள் பெருமைக் குணமற்றவரின் செய்தி கூறுகின்றன.

8. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாங் தன்னை வியந்து.

ப - பி: பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து.

ப - ரை: பெருமை என்றும் பணியும் - பெருமை (உடையவர்) எக்காலத்திலும் (செருக்கில்லாது) பணிந்து ஒழுகுவர், சிறுமை என்றும் தன்னை வியந்து அணியும் - சிறுமை (உடையவர், தமக்குப் பெருமை இல்லாதவிடத்தும்) தம்மை வியந்து அணி செய்வர்.

பொ - ரை: பெருமையுடையவர் செருக்கின்றி என்றும் பணிந்து ஒழுகுவர். சிறுமையுடையவர் பெருமையில்லாத போதிலும் தம்மைத்தாமே வியந்து அணி செய்வர்.

வி - ரை: பெருமை, சிறுமை என்னும் பண்புப் பெயர்கள் அவற்றை உடையவருக்கு ஆகி வந்தமையால் குணவாகுபெயர் கள். பாட்டிலே தன்னை என வந்த ஒருமைப் படர்க்கைப் பெயரைப் பரிமேலழகர் உரைப் பொருத்தம் நோக்கித் தம்மை என்று பன்மைப் படர்க்கைப் பெயராகக் கொண்டார்.

9. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்.

ப - பி: பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்.

ப - ரை: பெருமை பெருமிதம் இன்மை - (காரணம் உள்ள போதும்) பெருமையாவது (அது இயல்பாய் அமைந்ததாதலால்) செருக்குக் கொள்ளாமை. சிறுமை பெருமிதம் ஊர்ந்துவிடல் - சிறுமையாவது (தனக்குப் பெருமையில்லாத போதும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு) செருக்கின் முடிவில் நிற்றல்.

பொ - ரை: பெருமைக்கான காரணம் இருந்த போதிலும் உள்மையான பெருமையாவது செருக்குக் கொள்ளாகிருத்தலாகும். பெருமைக்கான காரணம் இல்லாத போதிலும் சிறுமையாவது, பெருமையைத் தன்னில் ஏற்றிச் செருக்கின் முடிவில் நிற்றலாகும்.

வி - ரை: ஊர்ந்து விடல் என்பதற்கு (செருக்கின்) முடிவில் நின்றுவிடல் என்று, அஃதாவது, அளவில்லாத செருக்கடைதல் என்று பரிமேலழகர் உரை கொள்வார். பெருமிதம் - செருக்கு, தருக்கு.

10. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

ப - பி: அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

பொ - ரை: பெருமை அற்றம் மறைக்கும் - பெருமைக் குணம் உடையவர் (பிறரின்பெருமையைக்கூறி அவரின்) இழிவை மறைப்பார். சிறுமை குற்றமே கூறி விடும் - (மற்றைச்) சிறுமைக்குணம் உடையவர், பிறரின் (குணத்தை மறைத்துக்) குற்றத்தையே (எடுத்துக்) கூறுவார்.

பொ - ரை; பெரியோர் பிறரின் பெருமையைக் கூறி இழிவைக் கூறாது மறைப்பார். சிறியவரோ பிறரின் குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே பெரிது படுத்திக் கூறுவார்.

வி - ரை: பெருமையும், சிறுமையும் குணவாகு பெயர்கள். அற்றம் - இழிவு குற்றமே என்பதில் வந்த ஏகார இடைச்சொல் குணத்திலிருந்து குற்றத்தைப் பிரித்துக் காட்டுவதால் அதன் பொருள் பிரிநிலை. 8 - 10 பாடல்கள் பெரியோரதும் சிறியோரதும் செய்திகளை விரித்துரைத்தன.

4. சான்றாண்மை

பல நற்பண்புகளாலும் நிறையப்பெற்று அவற்றை ஆணும் தன்மையே சான்றாண்மை என்கிறார் பரிமேலழகர். இந்நற்பண்புகள் யாவும் பெருமையுள் அடங்காதவையாதலால் ‘பெருமை’ என்ற அதிகாரத்தின் பின் அப்பண்புகளை விளக்கு வதற்குச் ‘சான்றாண்மை’வைக்கப்பட்டது.

1. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடன்றிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

ப - பி: கடன் என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன் அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

ப - ரை: கடன் அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு - (தமக்கு உரிய) தகுதி (இது) என அறிந்து சான்றாண்மையைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுபவர்களுக்கு, நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப - நல்லவை என்று சொல்லப்படும் குணங்கள் யாவும் இயல்பாகவே அமைந்திருக்கும் என்பர் அறிஞர்.

பொ - ரை: தமக்குத் தகுதியாவது இது என்று சான்றாண்மையைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுபவர்களுக்கு, நல்லவை என்று சொல்லப்படுகின்ற குணங்கள் யாவும் இயல்பாகவே அமைந்திருக்கும் என்பர் அறிஞர்.

வி - ரை: கடன் என்ற சொல், இப்பாடவில் ஈரிடங்களில் வந்துள்ளது. முதலாவது 'கடன்' என்பதற்குத் தகுதி எனவும் இரண்டாவது 'கடன்' என்பதற்கு இயல்பு எனவும் பரிமேலழகர் பொருள் கொள்வார். தமது கடமை இதுவென அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள்வோர் அதனை மேற்கொள்வது அவர்களின் கடமை என்று அறிஞர் கூறுவர் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

**2. குணநல்லுங் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூா மன்று.**

ப - பி: குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத்து உள்ளதும் அன்று.

ப - ரை: குணநலம் சான்றோர் நலம் - குணங்களால் ஆகும் நலமே சான்றோரின் நலம். பிற நலம் எந்நலத்தும் உள்ளது அன்று - பிறவாகிய (உடல் உறுப்புநலம், அணிகளின்நலம், செல்வநலம் முதலியன) ஒரு நலத்திலும் உள்ளதன்று.

பொ - ரை: சான்றோரின் நலம் என்பது குணங்களாலாகும் நலமே. அது தவிர்ந்த உடல், ஆடை அணிகளால் அமையும் நலம் ஒரு நலத்திலும் உள்ளதன்று.

வி - ரை. உள்ளத்தால் அமையும் நலமே உயர்ந்த நலம். அது தவிர்ந்த புறத்தே அமையும் நலம் பிறநலம் எனப்பட்டது. குடிப்பிறப்பு, கல்வி முதலாம் நலங்கள் பிறநலங்கள் ஆகா, என்பது இப்பாடலால் வற்புறுத்தப்படுகின்றது. 1, 2 பாடங்களாற் சால்பிற்கு உகந்த நலங்கள் பொதுவாகக் கூறப்பட்டன.

**3. அன்புநா ஜோப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.**

ப - பி: அன்புநான் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோடு ஜிந்துசால்பு ஊன்றிய தூண்.

ப - வர அன்பு - (சுற்றத்தாரில் மட்டுமன்றிப் பிறரிலும் செலுத்தும்) அன்பும், நாண் - (பழி, பாவங்கள் செய்யக் கூசும்) நாணமும், ஒப்புரவு - (எவரிடத்தும்) ஒப்புரவும், கண்ணோட்டம் - (யாவிடத்தும்) இரக்கமும், வாய்மையொடு - (எவ்விடத்திலும் உண்மையும், சால்பு ஊன்றிய ஐந்து தூண் - சால்பு (என்னும் கட்டடத்தைச்) சுமந்து நிற்கும் தூண்கள்.

பொ - ரை: எவரிடத்தும் அன்பு, பழி பாவங்களைச் செய்யக் கூசும் நாணம், ஒப்புரவு, இரக்கம், உண்மை என்ற ஐந்தும் சால்பு என்னும் கட்டடத்தைச் தாங்கி நிற்கும் தூண்கள்.

வி - ரை: இல்லறவியலிலே அன்புடைமை என்றதற்குத் தொடர்புடையார் மாட்டு உண்டாகும் உள்ள நெகிழ்ச்சி என்று உரையெழுதிய பரிமேலழகர். யாவர்க்கும் பொதுவிற் கூறப்படுவதாகிய அன்பினை அதிலிருந்து வேறுபடுத்த, சுற்றத்தாரிடம் மட்டுமன்றிப் பிறரிலும் கொள்வது அன்பு என்று பொருள் கூறுவது சாலவும் பொருந்துவதே. ஐந்து பண்புகளையும் தூண்களாய் உருவகித்து, சால்பினை, (கட்டடமாக) உருவகிக்காது விட்டுள்ளார் திருவள்ளுவர். எனவே இப்பாடல், ஏகதேச உருவக அணி (ஒன்றை உருவகித்து மற்றொன்றை உருவகியாமை) அமைந்தது. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர், என்ற கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளிலே பிறவியைப் பெருங்கடலர்க் கூறுவகித்து இறைவனுடைய அடிகளை (புணையாக) உருவகியாது விட்டமை இல்லிடத்தில் ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

எண்ணும்மைகளோடு ஒவும் எண்ணுப் பொருளிற் கையாளப்பட்டது. சால்பிற்குரிய பண்புகளிற் புலப்படுத்துபவை ஐந்து தூண்களாக உருவகிக்கப்பட்டன. கட்டடம் என்பதற்குப் பதிலாகப் பாரம் என்றார் பரிமேலழகர். (பாரத்தைச் சுமக்கும் தூண்கள்)

4. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

ம - பி: கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

ப - ரை நோன்மை கொல்லா நலத்தது - தவம் (ஓர் உயிரையும்) கொல்லாமையாகிய அறத்தின் நலத்தது. சால்பு பிறர்தீமை கொல்லா நலத்தது - (அதுபோலச்) சால்பானது பிறரது குற்றத்தைக் கூறாத நலத்தது.

பொ - ரை: தவம் என்பது ஓர் உயிரையும் கொல்லாத அறத்தின் நலத்தது. அதுபோலச் சார்பு பிறர் குற்றம் சொல்லாத அறத்தின் நலத்தது.

வி - ரை: சால்பிற்குப் பல குணங்கள் கூறுகளாய் அமையினும் அவற்றுள்ளாம் உயர்ந்தது பிறர்தீமை சொல்லாத நவமே என்பதை வலியுறுத்த அதனை இப்பாடவிலே முதன்மைப்படுத் தினார். துறவுக்குரிய பண்புகளிலே தலையாயது கொல்லாமை. சால்புக்குரிய பண்புகளிலே தலையாயது பிறர்தீமை கூறாமை. அவ்வகையில் இரண்டினதும் மேலாண்மைக்குணங்கள் ஒப்பிடப் பட்டன என்னாம். நலம் - குணவாகுபெயர். நலத்தோடு தொடர்பான கொல்லாமை, பிறர்தீமை கூறாமைகளைக் குறித்தமையால், நலம் எனப்பிரித்துப் பரிமேலழகர் ஆக பெயர்ப் பொருள் எனக் கொண்டார். நலத்தது - என்று கொண்டால், பண்புப்பெயர் அடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினை முற்று என்றே கொள்ளவேண்டும்.

5. ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை

ப - பு: ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அது சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை

ப - ரை; ஆற்றுவார் - ஒரு செயலினை (முணைந்து) செய்யவரது. ஆற்றல் பணிதல் - திறமை (என்பது) (அதற்கு உதவுபவருக்குப்) பணிவு காட்டல். அதுவும் சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும்படை-அது (பணிவுடைமையே) சான்றோரானவர் பகைவரது (பகை மையை) ஒழிக்கக் கூடிய கருவியுமாகும்.

பொ - ரை: ஒரு செயலினை முணைந்து செய்து முடிப்பவர், அதற்கு உதவுவாரிடத்திற் பணிவு காட்டுவதே அவரது திறமை யாகும். அந்தத் திறமை பகைவரின் பகைமையை ஒழித்திட வல்ல கருவியுமாகும்.

வி - ரை: ஆற்றுபவர் - செய்யவர். ஆற்றல் என்ற எழுவாய், பணிதல் என்ற பெயர்ப்பயனிலையையும் அது என்ற எழுவாய் படை என்னும் பெயர்ப்பயனிலையையும் கொண்டன. ‘படை யும்’ என அமைய வேண்டிய உம்மை இடைச்சொல் தொக்குப் படை என நின்றது. (ஆற்றல்) படையுமாகும் என இறந்தது தழிதிய ஏச்சவும்மைப் பொருளை அது தந்தது.

6. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் ரோஸ்வி துலையல்லார் கண்ணுங் கொள்ள.

ப - பி: சால்பிற்குக் கட்டளை யாதுள்ளில் தோல்வி துலை அல்லார் கண்ணும் கொள்ள.

ப - ரை: சால்புக்குக் கட்டளை யாதுளவில் - சால்பு ஆகிய (பொன்னின் தரமறிவதற்கு) உரைகல் எதுவென்றால், தோல்வி துலை அல்லார் கண்ணும் கோளல் - தோல்வியினைத் (தம்மிலும் உயர்ந்தவரிடம் மட்டுமென்றித்) தாழ்ந்தவரிடத்தும் (ஏற்றுக்) கொள்ளலாரும்.

பொ : ரை: சால்பினது உரைகல் எதுவென்றால் தமது தோல்வி யினைத் தம்மிலும் உயர்ந்தாரிடத்தில் மட்டுமென்றித் தாழ்ந்தவரிடத்தும் ஏற்றுக் கொள்வதே.

வி - ரை: கட்டளைக்கல் - பொன்னின் தரத்தினைப் பரிசோதிக்க அதனை உரைத்துப் பார்க்கப் பயன்படும் சிறுகல். சால்பைப் பொன்னாக உருவகிக்காது அதன் தரத்தினைப் பரிசோதிக்கும் கருவியாகக் கட்டளைக் கல்லினை உருவகித்தமையால் இப்பாடவில் ஏகதேச உருவகஅணி அமைந்தது. துலை - துலாக் கோஸ்: நிறையைச் சமநிலையிற் காட்டுவது. துலையல்லார் என்பதும் துலையடியாகப் பிறந்து சமமற்றவர், தாழ்ந்தவர் என்று பொருள் தந்தது.

7. இன்னாசெய் தார்க்கு இனியவே செய்யாக்கால் என்ன பயத்ததோ சால்பு.

ப - பி: இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால் என்ன பயத்ததோ சால்பு.

ப - ரை: இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால் - (தமக்கு இனிமையில்லாத செயலினைச் செய்தவர்க்கும் (சால்புடையவர்) இனிய செயலினைச் செய்யாது விட்டால், சால்பு என்ன பயத்ததோ - சால்பானது (வேறு) என்ன பயனைத் தருவதோ? (தராது என்பது குறிப்பு).

பொ - ரை: சால்புடையவர் தமக்கு இனிமையல்லாத செயலினைச் செய்தவர்களுக்கும் இனிய செயலினைச் செய்யாவிடில் அவரின் சால்பு என்ன பயனைத் தருவதோ?

வி - ரை: இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நான் நன்னயம் செய்து விடல் (திருக்குறள் - 316)

என்ற குற்பாவோடு இப்பாடல்ஒப்புநோக்கத் தக்கது. பயத்தது-பயம் (பயன்) என்ற பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று

8. இன்மை யொருவற் கிழிவன்று சால்பென்னுந் தின்மையுண் பாகப் பெறின்.

ப - பி: இன்மை ஒருவற்கு இழிவுஅன்று சால்பு என்னும் தின்மை உண்டாகப் பெறின்

காலை 12

சால்பு என்றும் தின்மை உண்டாகப் பெறின் - சால்பு எனப்படும் வளிமை உள்ளதாகப் பெற்றால், ஒருவற்குஇன்மை, இழிவுன்று - (அவ்வாறு அமையப் பெற்ற) ஒருவனுக்கு வறுமை இழிவான தன்று.

பொ - ரை: சால்பு எனப்படும் வளிமை ஒருவனுக்கு உள்தாகப் பெற்றால் வறுமை அவனுக்கு இழிவானதன்று.

வி - ரை: மற்றைய வளிமைகள் யாவும் சால்புடன் ஒப்பிடும் போழுது அதனாலும் வளிமையுடையனவல்ல என்ற உண்மையைப் புலப்படுத்தச் சால்பென்றும் தின்மை என்றார். சால்பு தளராத பண்பு என்பதைத் தின்மை உணர்த்திற்று. 6 - 10 பாடல்கள் சால்பைச் சிறப்பு வகையால் விளக்கின. செய்தார்க்கும் என்ற விணையாலண்ணும் பெயரின் ஈற்றில் எந்த உம்மை இடைச் சொல் இழிவு சிறப்பு.

9. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக் காழி யெனப்படு வார்.

ப - பி: ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக் காழி யெனப்படுவார்.

ப - ரை: சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார். சான்றாண்மை என்ற (கடவின்) கரை என்று சொல்லப்படுவோர், ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார் - (அந்தக்) கடல் கரையை உடைத்து ஊழிக்காலத்து போலப் பெருகினாலும் தாம் தமது (நிலை யிலே) திரியமாட்டார்.

பொ - ரை: சான்றாண்மை என்ற கடவின் கரை போன்றவர்கள் ஊழிக் காலத்துக் கடலானது பெருகிய காலத்தும் தமது நிலை யிலே திரியமாட்டார்கள்.

வி - ரை: சான்றாண்மை - கடல். அதன் கரைபோல நின்று காப்போர் - சான்றோர். கடல் இங்குக் கரையைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளப்பட்டது. (சினையாகு பெயர்)

10. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி விருந்துதான் தாங்காது மன்னோ பொறை.

ப - பி: சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருந்துதான் தாங்காது மன்னோ பொறை.

ப - ரை: சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் - சால்பு மிககோர் (தமது) சான்றாண்மையிலே குறைவடைவாரானால், இருநிலம் தான் பொறை தாங்காது - பெரியதான் உலகங்கூடத் (தனது பாரதத்தைத் தாங்க முடியாததாகிவிடும்.

பொ - ரை: சால்புடையோர் தமது சான்றாண்மையிற் குறைவு டையவரானால், அகன்ற பெரிய உலகமும் தனது பாரதத்தினைத் தாங்க முடியாததாகி விடும்.

வி - ரை: உலகம் என்னுக்கணக்கற்ற உயிரினங்களையும் சடப் பொருள்களையும் தனது வலிமையாற் சுமக்கின்றது. சான்றோர் தமது சான்றாண்மையிலே குறைந்து போனால் அந்த உலகமும் தனது சுமையைத் தாங்கவியலாது வலிமை இழந்து கெடும் என்பது பொருள். இருநிலந்தானும் என்ற ஏச்ச உம்மையின் உம்மை இடைச்சொல் தொக்கது. மன், ஒ என்பன அசைச்சொற்கள். இரு - பெரிய, அகன்ற, நிலம் - உலகம். 8-10 பாடல்கள் சான்றோரின் சிறப்பை உரைத்தன.

5. பண்புடைமை

பெருமை, சான்றாண்மை ஆகிய உயர் பண்புகளில் நின்ற வர்கள், எவ்வோரதும் இயல்புகளை அறிந்து அவ்வியல்புகளோடு ஒத்து நடத்தலே பண்புடைமை. ஆதலால் மேற்குறித்த இரண்டுதிகாரங்களையும் அடுத்துப் பண்புடைமை வைக்கப்பட்டது.

1. எண்பதத்தா எய்த வெளிதென்ப யார்மாட்டும் பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

ப - ரி: எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும் பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.

ப - ரை: பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் - பண்புடைமை என்று சொல்லப்படும் (முன்னோரின்) நல்லவழியினை அடைதல், யார்மாட்டும் எண்பதத்தால் எய்தும் என்ப - எவரிடத்திலும் எளி மையான செவ்வியை உடையவராவதால் எய்தலாம் என்பர் நால்திந்தோர்.

பொ - ரை: பண்புடைமை என்பபடும் நல்லவழியினை அடைவதால் எவ்வோரிடத்திலும் எளிமையான செவ்வியூடையராதல் ஒருவருக்கு எய்தும் என்று நூலோர் கூறுவர்.

வி - ரை: ‘செவ்வி’ என்ற சொல்லுக்கு,

தத்மகாத்துக் கற்றுஅடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி

அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து. (திருக்குறள் - 130)

என்ற குறளில் வைத்துப் பரிமேலழகர் விளக்கம் தந்துள்ளார். செவ்வியாவது ஒருவன் தனது குறையை எடுத்துக் கூறுகையில் அதனைக் கேட்போன் தனது மனம், மொழி, முகம் என்பனவற்றால் இனியவனாய் இருக்கும் காலம். செவ்வியை நேர்காணல், பேட்டி (Interview) என்ற சொற்களால் இக்காலத் தவர் வழங்குவர். நற்குணங்கள் நிறைந்த ஒருவன் செவ்விக்கு ஏற்ற எளிமையுடையவனானால் பண்புடைமை அவனுக்கு இயல்பாகவே உள்ளதாகும். அதுவே அனைவரையும் கவரும். அதனை எளிதாக எய்துவதற்கு நூலோரான அறிஞர் கூறிய உபாயத்தை அறிவுறுத்தத் திருவள்ளுவர் ‘என்ப’ (என்பர்) என்றார் எனப் பரிமேலழகர் விளக்குவார்.

2. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும் பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

ப - பி: அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும் பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.

ப - ரை: அன்பு உடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும் - (பிறரிடத்தில்) அன்பு உடையவனாதலும் (உலகத்தோடு ஒட்டி வாழும்) நற்குடிப் பிறத்தலும் ஆகிய இவ்விரண்டும், பண்புடைமை என்னும் வழக்கு - ஒருவனுக்குப்பண்புடைமை என்று (உலகத்தார் சொல்லும்) நல்வழிகளாகும்.

பொ - ரை: பண்புடைமையும் உலகத்தோடு ஒட்டி ஒழுகும் நற்குடிப்பிறப்பும் ஒருவனுக்குப் பண்புடைமை என்பது உலகத்தார் சொல்லும் நல்ல வழிகளாகும்.

வி - ரை: அன்புடைமை நற்குடியிற் பிறந்தவனுக்கே ஒத்தது (அமைந்தது) என்பர் பரிமேலழகர். பிறந்தல் என்பது பிறந்தவரின் நற்செயலைக் குறித்து வந்தது என்பர்.

1, 2 பாடல்கள் பண்புடையவராதலுக்கான காரணங்களைக் காரியங்களாகக் காட்டின.

3. உறுப்பொத்தல் மக்களோப் பன்றால் வெறுத்தக்க பண்பொத்த ஸொப்பதா மொப்பு.

ப - பி: உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்றால் வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு.

ப - ரை: உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று - (உடம்பின்) உறுப்புக்கள் ஒத்திருப்பதே (யர்ந்தோரோடு) ஒத்ததாகாது. ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் பொருத்தமான ஒப்பாத்து செறிவாக அமையும் பண்பால் ஒத்திருப்பதே.

பொ - ரை: ஒருவன் உடலுறுப்புக்களால், உயர்ந்தோரோடு ஒத்திருப்பது ஒத்ததாகாது. பொருத்தமான ஒப்பென்பது செறிவான பண்பால் ஒத்திருத்தலே.

வி - ரை: அங்கம் என்ற வட சொல்லுக்கு (கருத்துக்கு) ஏற்ப உறுப்பு என்ற சொல்லைத் திருவள்ளுவர் கையாண்டதாகப் பரிமேலழகர் உரைப்பார், வெறுத்தக்க - செறிவாக, நெருக்கமாக பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு - சொற்பின்வரு நிலையணி.

4. நயனோடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு மூலகு.

ப - வி: நயனோடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார்
பண்பு பாராட்டும் உலகு.

ப - ரை: நயனோடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் - நீதி, அறம் (என்ற இரண்டையும் பிறருக்கும் தமக்கும்) பயன் உடைய வளவாய் ஆக்கியவர்களின், பண்பு உலகு பாராட்டும் - பண்பினை உலகினர் பாராட்டுவார்.

பொ - ரை: தமக்கும் பிறருக்கும் பயன்படும் வகையிலே நீதி யையும் அறத்தையும் செய்த பெரியோரின் பண்பை உலக மக்கள் பாராட்டுவார்.

வி - ரை: நயன் என்ற சொல் நயத்தைத் தருவதாகிய நிதியைக் குறித்து வந்தமையால் குணவாகுபெயர். அதேபோன்று நன்றி என்பது அறத்துக்கு ஆகியமையால் அதுவும் குணவாகுபெயரே. உலகு, உலகமக்களுக்கு ஆகியமையால் இடவாகுபெயர். புரிந்த என்ற பெயரெச்சம் (புரிந்ததால்) காரணப்பொருள் தந்தது. நன்றி 'ஐ' என்ற இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபு தொக்க வேற்றுமைத்தொகை. நீதியும் அறமும் பண்ணிச் சாரியங்கள். பண்பு காரணமாகவே அவை அமைந்தன என்று பொருள்.

5- நகையுள்ள மின்னா தீகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடநிவார் மாட்டு.

ப - வி: நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடநிவார் மாட்டு.

ப - ரை: இகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னாது - (பிறனை) இதழ்தல் (ஒருவனுக்கு) நகைச்சுவையுள்ளும் (விளையாட்டினுள்ளும்) இன்யதாகாது. பாடுவறிவார் பகையுள்ளும் பண்பு உள் - (ஆகையால்) பிறரின் துன்பம் (பாடு) அறிந்து ஒழுகுபவர்களிடத்திலே பகையை உள்ளபோதும் அந்த இன்னாவும் உள்ளதாகாது.

பொ - ரை: பிறவன் ஒருவன் வினள்யாட்டாகவும் இகழ்தல் இனியதன்று. ஆதலால் பண்புடையாரிடத்திலே, மற்றவர்மீது பகைமை உள்ளபோதும் அந்த இன்னாமை உள்ளதாகாது.

வி - ரை: 'பண்பெண்புடுவது பாடறநிந்தொழுகல்' என்ற சொற் றொடர் இந்தக் குறளின் கருத்தையே கூறுகிறது. பிறரின் துன்ப காலத்தில் அவர்கள் பகைவராயினும் அவரை இகழ்வது இனிய பண்பாட்டிற்கு முரணானது என்ற உயர்ந்த குறிக்கோள் இப்பாடல்மூலம் பலனாகின்றது. இச் சமீபத்தோடு "தன்னை இகழ்தல்" என்ற சொல் பரிமேலழகரால் வருவிக் கப்பட்டது. இவ்வுரையிலே "பிறவன்" என்ற சொல் தன்னை என்ற சொல்லுக்கு மாற்றாக வருவிக்கப்பட்டது. பொருத்தம் நோக்கிக் கையாள்க.

6. பண்புடையார்ப் பட்டுஸ் லேக மதுவின்றேஸ் மண்புக்கு மாய்வது மன்.

ப - பி: பண்பு உடையார்ப் பட்டுஸ்டு உலகம் அது இன்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மன்.

ப - ரை பண்பு உடையார் பட்டு உலகம் உண்டு - பண்புடையவர்களின் வழிப்பட்டே உலகம் எக்காலத்திலும் நிலைபெற்றுள்ளது. இன்றேஸ் அது மண்புக்கு மாய்வது- (அவ்வாறு வழிப்பட்டு வருவது) இல்லையானால் அது மண்ணிலுள்ளே (அழுந்தி) அழிந்துபோம்.

பொ - ரை: பண்புடையாரின் வழியில் நின்றே உலகம் ஒழுகுவதால் நிலைபெற்றுள்ளது. அவ்வாறு ஒழுகாத இடத்தில் அது மண்ணுக்குள் அழுந்தி அழிந்துபோம்.

வி - ரை: உலகம் இடவாகுபெயர். உலகின் மக்களுக்கு ஆசிவந்தது. மன் - அசைச்சொல். பொருள் ஒழிபிசை. பட்டு என்பது 'பட' என்ற வினாயெய்ச்சத்தின் திரிபு. 3-6 பாடல்கள் பண்புடையவர்களின் உயர்ச்சியைக் கூறின.

7. அரம்போலும் கூர்மைய ரேஞு மரம்போல்வர் மக்கப்பன் பிஸ்லா தவர்.

ப - பி: அரம்போலும் கூர்மைய ரேஞும் மரம்போல்வர் மக்கள்பண்பு இல்லா தவர்.

ப - ரை மக்கள் பண்பு இல்லாதவர் (நல்லவரான) மக்களுக்கே (உரிமையான) பண்பு இல்லாதவர்கள், அரம்போலும் கூர்மைய ரேஞும் - அரத்தைப் போன்று கூர்மையான (நுண்ணறிவு) உடையவர்களானாலும், மரம் போல்வர் - (ஓர் அறிவே உள்ள) மரத்தைப் போன்றவர்கள்.

பொ - ரை: அரம்போன்ற கூரிய நுண்ணிவுடையவர் களானாலும், நல்லவர்களுக்குரிய பண்பு இல்லாதவர்களானால் அவர்கள் ஓர் அறிவே உடையவர்களாவார்கள்.

வி - ரை: புல்லும் மரனும் ஓரறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.

(தொல்காப்பியம் - பொருளத்திகாரம், மரபியல், நூற்பா 583)

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவில் புல்லும், மரமும் (மரம் - மரன் எழுத்துப் போவி) ஓரறி வுடையன எனக் கூறப்படுகின்றன. அரம் என்ற பெயர் கூர்மைக்கானமையால் பொருளாகுபெயர். அரம் தனது கூர்மையை இழுக்காது பிற கருவிகளைக் கூராக்க வல்லது. மரம் ஒரே அறிவை உடையதாதலாற் சிறப்பற்றது. தன்னுணர்ச்சி உடையதன்றிப் பிறவற்றின் உணர்ச்சிகளை உணரும் ஆற்றல் அதற்கில்லை. இப்பாடவில் வந்த இரு உவமைகளும் பண்படிப்படையில் அமைந்தமையாற் பண்புவுமைகள்.

8. நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை.

பி - பி: நண்பு ஆற்றாராகி நயம் இல் செய்வார்க்கும்
பண்பு ஆற்றார் ஆதல் கடை.

ப - ரை: நண்பு ஆற்றாராகி நயம் இல் செய்வார்க்கும் - (தம்முடன்) நட்பினெங்க (கொள்ளாது) நயம் இலவாகிய (தீமைகள்) செய்வார்களிடத்திலும், பண்பு ஆற்றார் ஆதல் கடை - தாம் பண்புடையவற்றைச் செய்து ஒழுகாமை (அறிவுடையவருக்கு) இழுக்காகும்.

பொ - ரை: தம்மோடு நட்புச் செய்யாது நன்மை இல்லாத தீமைகளைச் செய்பவரிடத்திலும் அறிவுடையவர் பண்புடைய நல்லவற்றைச் செய்து ஒழுகாமை, அவருக்கு இழுக்காகும்.

வி - ரை: ‘‘இன்னா செய்தார்க்கும்’’ என்ற திருக்குறள் இவ்விடத்தில் நினைவுகூரத்தக்கது. நயம் என்பதற்கு ஈரம் எனப் பொருள் கொள்வார் பரிமேலமூகர். முன்பு நார் (குறள் 958) என்ற சொல்லுக்கும் ‘‘ஸரம்’’ என்றே பொருள் கொண்டார். ஈரம் இரக்கம், தீமை செய்யும் இழிந்தவரைப் போலத் தாழும் அந்தத் தீமைக்குப் பதிலாகத் தீமை செய்ய முற்பட்டால் அந்த இழிந்தவருக்கும் இவருக்கும் வேறுபாடு இல்லாது போய்விடும் எறு.

9. நகைவல்லா ரவ்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

ப - பி: நகைவல்லார் அவ்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

ப - ரை: நகைவல்லார் அஸ்லார்க்கு - (பண்பு இல்லாமையால் மற்ற வரோடு மகிழ்ச்சியாக உறவாட) வல்லமை அற்றவருக்கு மாஇரு ஞாலம் பகலும் இருப்பாற் பட்டன்று - பரந்த உலகமானது பகற் காலத்திலும் இருளின் பாற்பட்டதாகும்.

போ - ரை: தமக்கு உள்ளதாயிருக்க வேண்டியதான் மகிழ்ச்சி யுடன் மற்றவரோடு உறவாடும் வல்லமை அற்றவருக்கு இந்த உலகம் பகற்காலத்திலும் இரவு போன்று இருளாகவே காட்சி தரும்.

வி - ரை: பட்டன்று - பட்டது. அன்று - அசெ. எல்லோரோடும் கலந்துறவாடத்தெரியாததால் பண்பில்லாதவர்க்கு உலக இயல்பு தெரியாததாயிற்று.

10- பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால் கலந்திமை யாற்றிந்த தற்று.

ப - மி: பண்புஇலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால் கலம்திமை யால்திரிந்து அற்று.

ப - ரை: பண்புஇலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் - பண்பில்லாத வன் (தான் முன்பு செய்த நல்வினையாலே) பெற்ற பெரிய செல்வமானது, நன்பால் கலம் தீமையால் திரிந்து அற்று - நல்ல பாலானது (அதனை ஊற்றி வைத்திருக்கும்) பாத்திரத்தின் அழுக்கினாலே தானும் திரிந்து போவதை ஒத்தது.

போ - ரை: பண்பில்லாதவன் தனது முன்னைய நல்வினைப் பயனாலே பெற்ற பெரிய செல்வமானது, நல்லபால் அழுக்கான பாத்திரத்தில் இடப்பட்டதால் திரிந்து போவதை ஒக்கும்.

வி - ரை: கலத்திமை என்று 'த்' 'ந்' ஆனது மெலித்தல் விகாரம், கலத்தது தீமை என்பது கலத்திமையாயிற்று. இது ஆறாம் வேற்றுமை உருபு தொக்க வேற்றுமைத்தொகை. பண்பில்லாதவனின் செயல், செல்வமாகிய நல்லபால் அழுக்குப் பாத்திரத்தில் சிடப்படுதலுக்கு உவமையாயிற்று. இது தொழிலும் வருமானம் தானாக உழைக்கப் பெறாத செல்வம் என்பதைப் புலப்படுத்த, பெற்ற பெருஞ்செல்வம் என்றார். பெருஞ்செல்வமும் என்று உயர்வு சிறப்புப் பொருள்பெற, உம்மை இடைச் சொல் வந்திருக்க வேண்டும். செய்யுள் யாப்புக்கருதி அவ்விடைச் சொல் தொக்கது. 7 - 10 பாடல்கள் பண்பில்லாதவரின் இழி வைக் கூறின. பண்பில்லாதவிடத்துப் பெறப்படும் செல்வமும் பயன்படாது என்று கூறி 'நன்றியில் செல்வம்' என்ற அதிகாரத்துக்குத் தோற்றுவாயாக இப்பாடல் 'அமைந்தது.

6. நன்றியில் செல்வம்

பொருளைத் தேடியவனுக்கும் பிறருக்கும் பயன்படாத செல்வத்தினது இயல்பு இவ்வதிகாரத்திற் கூறப்படும். இதற்கான தோற்றுவாய் முன்னைய அதிகாரத்தின் இறுதிப்பாட விலே வந்துள்ளது. தேடியவனின் குற்றம் அவனாலே தேடப் பட்ட செல்வத்தின் மீது ஏற்றி “நன்றியில் செல்வம்” என்றார்.

1. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு வாஃதுண்ணான் செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

ப - பி: வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃது உண் செத்தான் செயக்கிடந்தது இல். [ணான்]

ப - ரை: வாய்சான்ற பெரும்பொருள் வைத்தான் அஃது உண்ணான் - (தனது வீடு முழுவதும்) பரந்த பெரும் பொருளை (பாதுகாப்பாகத் தொகுத்து வைத்தும் அதனை) அநுபவிக்காதவன், செத்தான் செயக்கிடந்தது இல் - (உயிருடன் இருப்பினும்) இறந்தவனே. (அவனால்) செய்யக்கூடியது (உரிமைதுவும் அவனுக்கு) இல்லை

போ - ரை: ஒருவன் தனது வீடுமூழுவதும் பொருளைப் பரந்த அளவிலே நிரப்பி வைத்திருந்தானாயினும் அதனை அவன் அநுபவிக்காத வரையில் இறந்தவனே. அந்தப் பொருளில் அவனுக்குச் செய்யத்தக்கதான் உரிமை எதுவும் இல்லை.

வி - ரை: வைத்தான் என்ற வினைமுற்று எச்சப்பொருள் (வைத்து) தந்தமையால் அது முற்றெச்சம். உண்ணுதல் - ஐம் புலன்களாலும் அநுபவித்தல். பொருள்களைத் தேடியவனுக்கு அதனை அநுபவிக்க முடியாவிட்டால் அப்பொருளில் அவனுக்கு உரிமையில்லை. உயிருடனிருந்தும் இறந்தவனே. எனவே பெற்ற பொருளை அநுபவித்தலே ஒருவன் செய்ய வேண்டியது.

உண்ணான் (உண்ணாதவன்) சாவான் என எதிர்கால வினைமுற்று வரவேண்டிய இடத்தில், செத்தான் என இறந்த கால வினைமுற்று வந்துள்ளது. அது துணிவுபற்றி வந்தகால வழுவமைதி.

2. பொருளானா மெல்லாமென்று சாயா திவறு மருளானா மாணாப் பிறப்பு.

ப - பி: பொருளான்ஆம் எல்லாம் என்று சாயாது இவறும் மருளான் ஆம் மாணாப் பிறப்பு.

ப - ரை: பொருளான் எல்லாம் ஆம் என்று - பொருளாலே எல்லர் (நலமும்) உண்டாகும் என்று (அறிந்து, அதனைத்தேடி) சாயாது இவறும் மருளானா - (பிறங்க்குக் கொடை) வழங்காது (காட்டும்). உலோபத்தனம் (என்ற) மயக்கத்தாலே, மாணாப் பிறப்பு ஆம் - சிறப்பில்லாத (பேய்ப்) பிறப்பு உண்டாகும்.

பொ - ரை: ஒருவன் தான் தேடிய பொருளாலே எல்லா நலன் களையும் அடையலாம் என்று கருதி, அதனைப் பிறருக்கு வழங்காது உலோபம் செய்தால், அவனுக்குச் சிறப்பில்லாத பேய்ப்பிறப்பு உண்டாகும்.

வி - ரை: எல்லாம்-இம்மை மறுமையாகிய இருபிறப்புக்களையும் குறிக்கவந்தது. தேடிய செல்வத்தைப் பிறர்க்கு வழங்குவதாலே இம்மையிலே புகழும் மறுபிறப்பில் பசியின்மையும் கிட்டும். இவற்றை உணராத மருள் (மயக்கம்) இருபிறப்புக்களிலும் எவ்வித நன்மையையும் அளிக்காது. பிறரது பசிகண்டு தாழாது அவருக்கு உணவு முதலியன் வழங்கியவனுக்கு மறுபிறப்பிலே உணவிருக்கும்; பசித்திருக்க வேண்டியதில்லை. பொருளான், மருளான் என்ற சொற்களில் வந்த ஆன் உருபு (ழுன்றாம் வேற்றுமை) கருவிப்பொருளில் வந்தது.

3. ஈட்ட மிவறி இசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

ப - பி: ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை.

ப - ரை: ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர் தோற்றம்- (தாம்) தேடிய பொருளைப் (பிறர்க்குக் கொடாது) உலோபிகளாய்ப் (பொருளால் அடையப் பெறுவதான்) புகழை விரும்பாதவர் களது பிறப்பானது நிலக்குப்பொறை - உலகத்துக்குப் பாரமா வது மட்டுமே.

பொ - ரை: தாம் தேடியபொருளைப் பிறர்க்குக் கொடைவழங்கு வதாலே பெறும் குழினை எண்ணாது உலோபிகளாய் வாழ் வோரின் பிறப்பானது உலகத்திற்குப் பாரமாவது மட்டுமே. அப்பிறப்பினால் விளையத்தக்க பயன் வேறில்லை.

வி - ரை: வேண்டா-செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டுத் தெரிந்திலை வினைப் பெயரெச்சம், எதிர்மறைப் பொருள் தந்தது. பொருளைத் தேடும் பொழுதும் காக்கும் பொழுதும் உண்டாகும் துன் பத்தோடு, பிறருக்குப் பயன்படாதும் வாழுவோர் உலகத்துக்குப் பாரமேயாவர். நிலக்கு - நிலத்துக்கு என்ற சொல்லின் திரிபு. பிறப்பு என்ற தொழிற்பெயர் உடம்புக்கு ஆகி வந்ததால் அது தொழிலாகுபெயர்.

4. எச்சமென் ஹென்னென்னும் கொல்லோ வொருவரான் நச்சம் படாசி தவன்.

ப - பி: எச்சம் என்று என் எண்ணும் கொல்லோ ஒருவரால் நச்சப் படாஅ தவன்.

ப - ரை: ஒருவரால் நச்சப்படாதவன்- (ஒரு பொருளையும் சுயா மையால்) ஒருவராலும் விரும்பப்படாதவன், எச்சம் என்று என் எண்ணும்கொல்- (இறந்தால் இவ்வுலகத்தில் அவன் பெயரைச் சொல்ல) எஞ்சி நிற்பதாக எதனை எண்ணுவான்? ஒன்றையும் எண்ணமாட்டான் (என்ன முடியாது).

பொ - ரை: எவருக்கும் எதனையும் கொடாது உலோபியாய் உள்ள ஒருவன், தான் இறந்த பின்பு தனது பெயரைச் சொல்ல எஞ்சி நிற்பதாக எதனைக் கொள்ளுவான்? ஒன்றுமில்லை.

வி - ரை: ‘கொல்’ வினாப்பொருள் தந்த இடைச்சொல், ‘ஓ’ அசைநிலை, எண்ணும்- எண்ணுவான், செய்யும் என்ற வாய் பாட்டு வினைமுற்று, படர்க்கை ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என்ற நான்குக்கும் பொதுவாய் வரும்.

உ - மி:	அவன்	எண்ணும்
	அவன்	எண்ணும்
	அது	எண்ணும்
	அவை	எண்ணும்

1-3 பாடல்கள் பிறருக்குப்பயன்படாத செல்வம் பற்றிக் கூறின-

5. கொடுப்பதாங் துய்ப்பதா மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில்.

ப - பி: கொடுப்பதாங் துய்ப்பதாங் இல்லார்க்கு அடுக்கிய
‘கோடிஉண் டாயினும் இல்

ப - ரை: கொடுப்பதாங் துய்ப்பதாங் இல்லார்க்கு - பிறருக்குக் கொடை வழங்குவதும் (தாம்) அநுபவிப்பதும் இல்லாத உலோபி களுக்கு, அடுக்கியகோடி உண்டாயினும் இல் - (ஒன்றன்மேல் ஒன் நாக அடுக்கிய பெருமளவு) கோடி (செல்வம்) உண்டாயினும் ஒன்றும் இல்லை.

பொ - ரை: ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அடுக்கி வைக்கத்தக்க எண்ணிக்கையிலே கோடி கோடியான செல்வம் உள்ளவருக்கும், அவர் கொடை வழங்காதும் தாம் அனுபவிக்காதும் இருப்பின் அந்தச் செல்வத்தாலாகும் பயன் எதுவும் இல்லை.

வி - ரை: துய்ப்பதாகிய (அநுபவிப்பதாகிய) இன்பத்திலும் கொடையே சிறந்தது. எனவே கொடுப்பதாங் என்பது முத

வில் வந்தது. அடுக்கிய கோடி என்பது எண்ணிக்கையில் மிகுதி யைக் குறித்தது. இவ்வளவு செல்வம் இருந்தும் குறித்த பயன் கள் இரண்டையும் இழப்பதை “இல்” என்ற சொல் குறித்தது.

6. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்துவவான் தக்கார்க்கொன் ரீத வியல்பி ஸாதான்.

ப - பி: ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்துவவான் தக்கார்க்குள்ள ஏதல் இயல்பி ஸாதான்.

ப - ரை: தான் துவவான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஏதல் இயல்பு இலா தான் - தானும் அநுபவியாதவனாகவும் தக்கார்க்கு ஒன்று வழங் காதவனாகவும் (உள்ள ஒருவன்), பெருஞ்செல்வம் ஏதம் - (அவன்து) பெருஞ் செல்வமானது (அவனுக்குத் துண்பம் தரும்) நோயாகும்.

போ - ரை: ஒருவன் தானும் அநுபவிக்காதும் பிறருக்குத் தகுதி கண்டு வழங்காதும் இருப்பானானால் அவனுடைய செல்வமா னது அவனுக்கே துண்பந்தரும் நோயாகும்.

வி - ரை: ஏதம் - துண்பம், சண்டுத் துண்பத்தைத் தரும் நோய்க்கு ஆகியமெய்யாற் குணவாகுபெயர், 4-5 பாடல்கள், தான் அனுபவியாதும் பிறர்க்குக் கொடை வழங்காதுமிருப்பதன் திமை கூறின. கொடை வழங்குவதும் அதனைப் பெறத் தகுதியடையவர்க்கே வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்பது இப்பாடலால் வற்புறுத்தப்படுகிறது.

உறக்குந் துணையதோர் ஆலம்வித் தீண்டி
இறப்ப நிழற்பயந் தாங்கு அறப்பயனும்
தான்சிறி தாமினுந் தக்கார் கைப்பட்டக்கால்
வான்சிறிதாய்ப் போர்த்து விடும்,
என்பது நாலடியார்.

7. அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றாள் தமியள்முத் தற்று.

ப - பி: அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிகநலம் பெற்றாள் தமியள்முத்து அற்று.

ப - ரை: அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம் - (ஒருபொருஞ்சும்) இவ்வாதவருக்கு (அவர் வேண்டுகின்ற) ஒன்றினைக் கொடாதவனின் செல்வமானது, மிகநலம் பெற்றாள் தமியள் முத்து அற்று - (அழகு, பண்பு ஆகிய) மிகுந்த நலங்களைப் பெற்ற பெண்ணொருத்தி, (கணவனோடு இன்பவாழ்வு நடத்தாது) தனித்தவளாகி மூப்பினை அடைந்தது போலாம்.

போ - ரை: ஒரு பொருளும் இல்லாத ஏழைகளுக்கு அவர்கள் வேண்டுமென்ற பொருளை வழங்காதவனின் செல்வமானது, அழகு, இளமை முதலாம் நலங்களைப் பெற்ற ஒருத்தி மனஞ் செய்யாது தனித்திருந்து முதுமையடைவது போலாகும்.

வி - ரை: அழகும், பண்பும் ஒன்றாக அமைவது அரிதாகும். எனவே இவையிரண்டும் அமையப் பெற்றான் என்றார். பெற்றான் - வினையாலணையும் பெயர். தனித்து வாழ்பவளின் இளமையும் பண்பும் அவனுக்கும் பயன்தரா; (கணவளாகிய) பிறநூலுக்கும் பயன்தரா. உலோபியின் செல்வமும் அதுபோன் நடே. அதன்கால் அவனுக்கும் பயனில்லை; பிறநூலுக்கும் பயனில்லை.

8. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடவடிக்கை நச்ச மரம்பழுத் தற்று.

ப - மி: நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடவடிக்கை நச்ச மரம்பழுத்து அற்று.

ப - ரை: நச்சப் படாதவன் செல்வம் - ஏழைகளுக்கு அன்மையிலிருந்தும் (அவர்களுக்கு ஒன்றும் கொடாமையால் அவர்களால்) விரும்பப் படாதவனது செல்வமானது, நடவடிக்கை நச்சமரம் பழுத்து அற்று - ஊர் நடுவிலே நச்சமரம் பழுத்தது போன்ற தாகும்.

போ - ரை: ஏழைகளுக்கு அன்மையிலேயிருந்தும் அவர்களுக்கு ஒன்றும் கொடாது அவர்களால் விரும்பப் படாதவனுடைய செல்வமானது ஊர்நடுவிலே நச்ச மரம் பழுத்தது போன்ற தாகும்.

வி - ரை: நச்சக் (தல்)-விரும்பு (தல்) நச்ச-விரும்ப-நச்சப்படாதவன், 'படு' என்ற விருதி பெற்ற செய்ப்பாட்டுவினை; சண்டு வினையாலணையும் (எதிர்மறை) பெயராயிற்று. நடவடிக்கை நடுவிலே நடு என விரிதல் வேண்டும் இதனை முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை என்பர். ஊரின் நடுவில் என்ற தால் அவ்வுரார் யாவருக்கும் அடையத் தக்கதாய் நச்சமரம் உள்ளது என்பது பெறப்பட்டது. இந்த உவமைக்குப் பொருத்த மாக வறியவர்களுக்கு அன்மையிலுள்ளவன் எனக் கொண்டார்.

9. அன்பொரித் தற்செற் றநோக்கா தட்டிய வொன்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

ப - மி: அன்பொரித் தன்செற்று அறம்நோக்காது சட்டிய ஒன்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

ப - ரை: அன்பு ஓரிடு - (உறவினர் நண்பரிடத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கநேருமே என்ற அச்சத்தால்) அன்பிலிருந்து நீங்கி, தன்செற்று - (தானும் உடாதும் உண்ணாதும்) தன்னை வருத்தி, அறம் நோக்காது - (கொடையால் அடையத்தக்கதாகிய) அறத்தை யும் கருத்திற் கொள்ளாது, ஈட்டிய ஒன்பொருளைப் பிறர் கொள்வார் - (ஒருவன்) சம்பாதித்த ஒளிநிறைறந்த பொருளினைப் பிறர் (கவர்ந்து) கொள்வார்.

பொ - ரை: உற்றார், நண்பர் முதல்யோர்க்குக் கொடுக்க நேருமே என்பதால் அவர்களிலே அன்பை நீக்கியும், தான் உண்ணாதும் உடாதும் தன் உடம்பினை வருத்தியும், கொடையினால் விளையும் அறப்பயனைக் கருதாதும் ஒருவன் சம்பாதித் துச் சேர்த்து வைக்கும் ஒளி நிறைறந்த பொருளினைப் பிறர் கவர்ந்து கொள்வார்.

வி - ரை: ஈட்டிய - சம்பாதித்தத். வேறு எந்த இன்பமும் நாடாது சம்பாதித்தலால் ஏற்படும் சிரமம் முதலியவற்றாலே துன்பமே ஈட்டப்படுகிறது. இதனை வலியுறுத்த ஈட்டிய என்றார். உறவினர், நண்பரல்லாதவரே கவர்வர் என்பதைப் புலப்படுத்தப் 'பிறர்' எனப்பட்டது. உடாதும் உண்ணாதும் தன் உடம்பினை வருத்தியும் ஒருவன் சம்பாதிக்கும் பொருளை இழப்பது தேனீக் கள் தேனைச் சேர்க்கப் பிறர் கவர்ந்து செல்வது போன்றது என்று நாலடியார் கூறும் பாடல் முன்னர்த் தரப்பட்டது.

10. சிருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து

ப - பி சிருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந்து அனையது உடைத்து

ப - ரை: சிருடைச் செல்வர் சிறுதுனி - (கொடை, தாம் அநுபவித்தல் ஆகிய) சிறப்புக்களை உடைய செல்வர்களுக்கு (உண்டாகும் சிறிது கால) வறுமையானது, மாரி வறங்கூர்ந்து அனையது உடைத்து - (உலகிற்கு வளர்த்தந்து காக்கும்) மழைமுகில் (மழைப்பயாது) வறண்டுவிட்டதைப் போன்றது.

பொ-ரை: வறியவருக்குக் கொடுத்தல் தாழும் அநுபவித்தலாகிய சிறப்புக்களையுடைய செல்வர்கள் அடையும் சிறிது கால வறுமையானது, உலகிற்கு வளம் கரக்கும் மழைமுகில் வறண்டதைப் போன்றது.

வி - ரை: துணி - வெறுப்பு; தொழிற்பெயர். அது வெறுப்பைத் தருவதாகிய வறுமைக்கு ஆகியமையால், தொழிலாகுபெயர். கொடையும், அநுபவமும் அறத்தின் பாற்பட்டவை. அறத்தால் வருவதே இன்பம். இந்த இன்பத்திற்குக் காரணமான செல்வம் அறவழி நடப்பவருக்குச் சிறிது காலமே இல்லாது வறண்டு போகும் என்பதை மழைமுகிலுக்கு உவமித்தது யிக்கப் பொருத்தமே. மழைமுகில் பருவந் தப்பினாலும் எல்லாக் காலத்திலும் வறண்டு போவதில்லையன்றோ? மாரி என்ற காலப்பெயர் மழைமுகிலுக்கு ஆகியதால், அது காலவாகுபெயர் 7 - 10 பாடல்கள் பிறருக்கும் தனக்கும் பயன்படாத செல்வத்தின் குற்றத்தைக் காட்டின.

7. நானுடைமை

சால்பு, பண்பு, கொடை முதலாகிய குணங்களினாலே பெரியோரானவர், தமக்குப் பொருந்தாத செயல்களைச் செய்வதற்கு நானுவர். இதனால் ‘நன்றியில் செல்வம்’ என்ற அதி காரத்தினை அடுத்து ‘நானுடைமை’ வைக்கப்பட்டது.

1. கருமத்தா னானுந னானுத் திருநுத
எல்லவர் நானுப் பிற.

ப - பி: கருமத்தால் நானுதல் நானுத் திருநுதல்
நல்லவர் நானுப் பிற.

ப - ரை: நானு, கருமத்தால் நானுதல் - (சான்றோரின்) நாணம் (என்பது இழிந்த) செயல்களுக்கு நானுதலாகும். பிற திருநுதல் நல்லவர் நானு - பிறவாகிய (மனம், மொழி, மெய்களை ஒடுக்குவதால் வருகின்ற) நாணங்கள் அழகிய நெற்றியினையடைய நல்லமகளிர் கொள்வன.

போ - ரை: சான்றோரின் நாணம் என்பது இழிந்த செயல்களுக்கு நானுவதாகும். அஃதல்லாத பிற நாணங்கள், அழகிய நெற்றியினை உடைய நல்ல மகளிர் தமது மன மொழி மெய்களை ஒடுக்குவதால் அமைவனவாகும்.

வி - ரை: சான்றோரின் நாணம் ஒருமையிலும், பெண்களின் நாணம் பன்மையிலும் (பிற) கூறப்பட்டன. பெண்களின் நாணத்திற்கான காரணங்கள் பல என்பதால் அவ்வாறு கொள்ளப்பட்டது. இதனை ஏதுப்பன்மை என்பர் பரிமேஸழகர். ஏது-காரணம்

இப்பாடலில் நானைத்தின் இயல்பு கூறப்பட்டது. நானுதல் என்ற தொழிற்பெயர் 'தல்' என்ற தொழிற்பெயர் விகுதி பெறாது பகுதியளவாய் நின்று தொழிலைக் காட்டியது, எனவே அது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

ஹானுடை யேசு முயிர்க்கெல்லாம் வேறுல்ல
நானுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

ப - பி: ஹானுடை எச்சம் உயிர்க்கு எல்லாம் வேறு அல்ல நானுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

ப - ரை: ஹானுடை எச்சம் உயிர்க்கு எல்லாம் வேறு அல்ல-உணவும் உடையும் அவையொழிந்த பிறவும் (சந்ததி விருத்தி முதல்யன) எல்லா உயிர்களுக்கும் வேறானவையல்ல. (பொது வானவை) மாந்தர் சிறப்பு நானுடைமை - (சான்றோராகிய) மக்களின் சிறப்பாவது நானம் உடைமையே.

பொ - ரை: உணவும் உடையும் அவைதவிர்ந்த பிறவும் மனித உயிர்களுக்கெல்லாம் பொதுவானவை. அவர்களுள்ளே சான்றோர்களுக்குச் சிறப்பியல்பாய் அமைவதே நானம் உடைமையாகும்.

வி - ரை: 'உயிர்க்கெல்லாம்' என்பதற்குப் பரிமேலழகர் மனித உயிர்க்கெல்லாம் என்று பொருள் கொண்டு மாந்தர் என்பதற்கு நன்மக்கள் எனக் கருத்துரைத்தார். விலங்கு முதலாகிய பிற உயிர்களிலிருந்து மனிதரைப் பிரித்து வேறுபடுத்துவது நானுடைமையே என்றும் கொள்ளலாம். பிற என்பதற்குக் காமம், அச்சம், உறக்கம் என அவர் விரித்துள்ளமையும் குறிப்பிடத் தக்கது.

3. ஹானைக் குறித்த வழிரெல்லா நானைன்று
நன்மை குறித்தது சால்பு.

ப - பி: ஹானைக் குறித்த உயிர்எல்லாம் நான் என்னும் நன்மை குறித்தது சால்பு.

ப - ரை: உயிர் எல்லாம் ஹானைக் குறித்த - உயிர்கள் யாவும் உடம்பினைத் தமக்கு நிலைக்களாகக் கொண்டவை (அதனைப் பற்றி நின்றுவிடமாட்டா) சால்புநான் என்னும் நன்மைகுறித்தது - (அதுபோலச்) சால்பானது நானம் என்னும் நற்குணத்தினை நிலைக்களமாகக் கொண்டது.

பொ - ரை: உலகிலுள்ள உயிர்களெல்லாம் உடலைத் தமக்கு நிலைக்களமாகக் கொண்டு அதனை விடமாட்டா. அதுபோலச் சால்பு என்பது, நான்ம் என்னும் நற்பண்பினைப் பற்றிநின்று விடாது.

வி - ரை: மனிதருள்ளிட்ட அனைத்துயிர்களும் தாம் உயிர் வாழ உடலை நிலைக்களமாகக் கொண்டு அதனைக் காக்க எல்லா வகையிலும் முயலும். ஆனால் சால்புடையோரோ உடலைப் பொருட்படுத்தாது நான்ததையே காக்க முற்படுவர் என்பது இந்தப் பாடலாலே பெறப்படும் உண்மையாகும். சால்புக் குணங்கள் ஐந்தனுள் நான்மும் அடங்கும் என்பதும் நினைவு கூரத்தக்கதே. உடம்பு என்ற ஒருமை எல்லா உடம்பு களையும் குறிக்க வந்தது. இதனைச் சாதி ஒருமை என்பர். நன்மை என்ற பண்புப் பெயர் நன்மையோடு தொடர்புடைய சால்பினுக்கு ஆகியதால், குணவாகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடாதுவிடத்துப் பயன்படாதவாறு போலச் சால்பு நாணோடு கூடாதுவிடத்துப் பயன்படாது என்பர் பரிமேலமுகர்.

4. அணியன்றோ நானுடைமை சான்றோர்க்கல் தின்றேற் பிணியன்றோ பிடு நடை.

ப - பி: அணிஅன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு அஃது பிணி அன்றோ பிடுநடை. [இன்றேல்

ப - ரை: சான்றோர்க்கு நான் உடைமை அணியன்றோ - சால்புடையோருக்கு நான் உடைமை ஆபரணம் அன்றோ? - அஃது இன்றேல் பிடுநடை பிணி அன்றோ? - (அவ்வாபரணம்) இல்லாவிடற் பெருமிதமான நடை (கண்டவர்களுக்குப்)பிணி அன்றோ? பொ - ரை: சால்புக்குணம் உடையவர்க்கு நான்ம் உடைமையே ஆபரணம். அந்த ஆபரணம் இல்லாது போனால், அவர்களைக் காண்பவர்களுக்கு அவர்களின் பெருமித நடையானது பிணியால் நடக்கும் நடையாகவே தோன்றும்.

வி - ரை: அணியானது காண்பார்க்கு விருப்பத்தையும் பிணி யானது காண்பார்க்கு வெறுப்பையும் தருவன். நான்முடையவரைப் பிறர் விரும்பி மதிப்பர். நான்மில்லாதவரை வெறுத்து விலக்குவர். பெருமித நடையும் பிணிநடையாகவே அவர்களுக்குத் தோற்றும், என்றதன் மூலம் நான்மில்லாதவரைக் காணவும் மற்றறையோர் விரும்பார் என்பது பெறப்பட்டது. பிடு - பெருமை, பெருமிதம்.

“புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை இகழ்வார்முன் ஏறுபோற் பிடு நடை.”

(திருக்குறள் 59)

என்ற குறட்பாவையும் இதனோடு ஒப்பு நோக்கலாம். பீடு நடை - பண்புத்தொகை. 2 - 4 பாடல்கள் நானுடைமையின் சிறப்புரைத்தன.

5. பிறர்பழியுந் தம்பழியு நானுவார் நானுக்
குறைபதி யென்னு முலகு.

ப - பி: பிறர்பழியுந் தம்பழியும் நானுவார் நானுக்கு
உறைபதி என்னும் உலகு.

ப - ரை: பிறர்பழியும் தம்பழியும் நானுவார் - பிறர்க்கு (வரும்) பழியினையும், தமக்கு (வரும்) பழியினையும் (ஒன்றாக மதித்து) தாணங் கொள்பவர்களை, உலகு நானுக்கு உறைபதி என்னும்-
உலகத்தார் நானுக்கு உறைவிடம் என்று கூறுவர்.

பொ - ரை: பிறருக்கு உண்டாகும் பழியையும் தமக்கு உண்டா
கும் பழியையும் ஒன்றுபோலக் கருதி நானுகின்ற பெரியோரை
நாணத்தின் உறைவிடம் என்று உலகத்தவர் கூறுவர்.

வி - ரை: பிறர் பழிக்குத் தாம் நானுவோர் பெரியோரே. அப்
பெரியோரை உலகிலுள்ள உயர்ந்தோர் யாவரும் புகழ்வர் என்
பது இப்பாடவின் பெர்குன். உலகம்-இடவாகுபெயர். உறைபதி
வினைத்தொகை. பதி-இடம். பிறர்பழி; தம்பழி என்பன ஆறாம்
வேற்றுமைத் தொகைகள். இப்பாடல் நான் உடையாரது சிறப்
புரைத்தது.

6. நான்வேவி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேஸா யவர்.

ப - பி: நான்வேவி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேல்ஆ யவர்.

ப - ரை: மேல் ஆயவர் - உயர்ந்தோர், வேவி நான் கொள்ளாது
(தமக்குக் காப்பாகிய) வேவியாக நாணத்தைக் கொள்வதன்றி,
வியன்ஞாலம் பேணலர் - அகன்ற உலகத்தினைக் கொள்ளார்.

பொ - ரை: பெரியோர் பழி பாவங்களினின்று தம்மைக் காக்கும்
வேவியாக நாணத்தையே கொள்வாரன்றி, உலகத்தைக் கொள்
ளார்.

வி - ரை: மன், ஓ - அசைநிலைகள், நாணம் வேவியாக உரு
வகிக்கப்பட்டது. அரணாக நின்று, பயிர், பிறபொருளைக் காப்
பது வேவி. அதுபோலப் பழிபாவங்கள் புகாது காப்பது நாண்

7. நாணா ஹியிரத் துறப்ப ரூயிர்ப்பொருட்டால்
நான்துறவார் நாணாள் பவர்.

ப - பி: நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப்பொருட்டால்
நான்துறவார் நான்ஆள்பவர்.

ப - ரை: நான் ஆள்பவர் - நான்ததினை, (கெட்டுப்பாட்டினுள்
வைத்து) ஒழுகுவோர், நாணால் உயிரைத் துறப்பர் - (நாணமோ
உயிரோ காக்கப்பட வேண்டியது என்ற நிலை ஏற்பட்டால்)
நான்ததைக் (காக்க) உயிரை விடுவர். நான் துறவார் - (உயிரைக்காக்க)
நான்ததினை விடார்.

பொ - ரை: நான்ததைப் பேணி ஒழுகும் சான்றோர் நாணமோ
உயிரோ காக்கப்பட வேண்டியது என்ற நிலை உருவாணால்
உயிரைபே துறப்பாரன்றி நான்ததைத் துறக்கமாட்டார்.

வி - ரை: நானம் உயிரினும் மேலானது என்பது இப்பாடலாற்
பெறப்பட்டது. 6, 7 பாடல்கள் நாணாள்பவரின் செயலை
விளக்கின.

8. பிறர்நாணத் தக்கது தானாணா னாயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து.

ப - பி: பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணான் ஆயின்
அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து.

ப - ரை: பிறர் நாணத் தக்கது தான்நாணான் ஆயின் - (கேட்ப
வரும் காண்பவருமாகிய) பிறர் நாணத்தக்கதாகிய (பழிக்குத்)
தான் நாணம் அடையாது (அதனைச்) செய்வாணானால், அறம்
நாணத் தக்கது உடைத்து - அறமானது (அவனோடிருக்க நாணி
நீங்கத் தக்கதாகிய குற்றத்தை அவன் செயல்) உடையதாகும்.

பொ - ரை: பிறர் காணவும் கேட்கவும் நாணத்தக்க பழிக்
செயலை ஒருவன், தான் நாணாது செய்வாணாயின் அவன்
செயலுக்கு நாணி அறமானது அவனை விட்டு நீங்கத்தக்கதாகிய
குற்றத்தை அவன் செயல் உடையதாகும்.

வி - ரை: ‘தான்’ என்பது பழிசெய்வனையும், ‘பிறர்’ என்
பது பழிச்செயலைக் கண்டும் கேட்டும் நானுபவரையும் குறித்
தன். நாணத்தோடு இணையாதவனை அறம் சாராது என்பது
இப்பாடவின் பொருள்.

9. குலஞ்சுடுக் கொள்கை பிழைப்பி ணலஞ்சுடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை.

ப - பி: குலம்சுடும் கொள்கை பிழைப்பின் அறம்சுடும் நாண்மீண்மை நின்றக்கடை.

ப - ரை கொள்கை பிழைப்பின் குலம் சுடும் - ஒருவனுக்கு (அவன் கடைப்பிடிப்பதாகிய) ஒழுக்கம் பிழைக்குமானால், (அவன் குலப்பிறப்பு ஒன்றையே அது) கெடுக்கும். நாண் இன்மை நின்றக்கடை நலம் சுடும் (அவனிடத்தே) - நாண்மீண்மை நின்ற வழி (அது அவனது) நன்மைகள் (யாவற்றையும்) கெடுக்கும். பொ - ரை: ஒருவனுக்கு அவனுடைய ஒழுக்கம் பிழைப்பிலுமானால் அது அவனது குடிப்பிறப்பு ஒன்றை மட்டுமே கெடுக்கும். அவனிடத்தே நாண்மீண்மை நிற்குமானால் அது அவனுடைய ஏனைய நலங்கள் யாவற்றையும் கெடுத்துவிடும்.

வி - ரை: நிற்றல் என்பதற்கு “ஒரு பொழுதும் நாணினின்று நீங்காமை” என்பர் பரியேலழகர். நலம் என்ற சாதியொரு மைப் பெயரானது பிறப்பு, கல்வி, குணம், செயல் இனம் என்ற இவற்றால் வரும் நன்மைகள் யாவற்றையும் குறித்தது. ஒழுக்கங் கெட்டாலும் நாணம் கெடக்கூடாது என்பது இப்பாடல் தரும் பொருள். நலம் - குணவாகுபெயர்.

10. நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை நாணால் உயிர்மருட்டி யற்று.

ப - பி: நாண் அகத்து இல்லார் இயக்கம் மரப்பாவை நாணால் உயிர்மருட்டி அற்று.

ப - ரை: அகத்து நாண் இல்லார் இயக்கம் - (தமது) உள்ளங்களிலே நாணம் இல்லாதவர் (உயிர் உள்ளவர் போன்று இயங்கும்) இயக்கமானது, மரப்பாவை நாணால் உயிர்மருட்டி அற்று - மரத்தினாலான பாவை சமிற்றினால் (இயக்கப்பட்டு) உயிர் உள்ளது போல மயக்குவதற்கு ஒப்பாகும்.

போ - ரை: உள்ளங்களிலே நாணம் இல்லாதவர்கள் உயிருள்ளவர்போல இயங்கும் இயக்கமானது, சமிறுசொன்று இயக்கப்படும் பாவை உயிருள்ளது போன்று மயக்குவதற்கு ஒப்பானது.

வி - ரை: பொம்மைக் கூடத்திலே, பொம்மைகள் திரைக்குப் பின்னாலுள்ளவர்களால் கயிறுகொண்டு இயக்கப்படுவன். அவை அசைகையில் உயிர் உள்ளவைபோலவே மயக்கத்தை ஏற்படுத்தும். அதுபோல நாணத்தினால் இயங்க வேண்டிய உடல், உயிரால் மட்டுமே இயக்கப்படுவது பயனற்றது, வெறுங் தோற்றுமே என்பதை வள்ளுவப் பெருந்தகை இந்த அழகிய உவமையால் விளக்கியுள்ளார். 7 - 10 பாடல்கள் நாண் இல்லாதவடைய இழிவைக் குறித்தன.

8. குடிசெயல்வகை

தமக்குத் தாழ்வு வருங் காலத்தில் நானுபவர்களுக்குத் தாழும் தமது குடியும் உயரச் செய்யும் திறழும் முயற்சியும் உண்டாவது இயல்பு. ஆதலால் 'நானுடைமை'யின் பின்பு 'குடிசெயல் வகை' வைக்கப்பட்டது.

1. கருமஞ் செய்வொருவன் கைதூவே என்னும் பெருமையின் பீடுடைப் பில்.

ப - பி: கருமம் செய்வொருவன் கைதூவேன் என்னும் பெருமையின் பீடுடையது இல்.

ப - ரா: கருமம் செயக் கைதூவேன் என்னும் பெருமையின் - (எனது குடியினை உயர்த்தக் கொட்டகிய) கருமத்தை (முடிப் பதற்கு நான்) கை ஓழியேன் என்னும் பெருமை (போன்று), பீடு உடையது இல் - (மேன்மையான) சிறப்புடையது (வேறு) இல்லை.

பொ - ரை: ஒருவன், “எனது குடியினை உயர்த்துவதற்குத் தொடங்கிய கருமத்தினை நான் கைவிடமாட்டேன்” என்னும் பெருமை போன்று மேன்மையான சிறப்புடைய செயல் வேறு இல்லை.

வி - ரை: கைதூவேன் - கைவிடேன். கைதூவாமை காரணம், முயற்சி காரியம், எனவே காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறினார். பெருமையின் என்ற பெயரில் வந்த ‘இன்’ என்ற ஜந்தாம் வேற்றுமையுருபு ஒப்புப்பொருள் தந்தது.

2. ஆள்வினையு மான்ற அறிவுமென விரண்டி லீள்வினையா ஸ்ரூங் குடி.

ப - பி: ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின் நீள்வினையான் நீடும் குடி.

ப - ரா: ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின் - முயற்சி யும் நிறைவான அறிவும் என்னும் இரண்டும் (உடைய), நீள்வினையால் - இடைவிடாத செயலினால், குடி நீரூம் - (ஒருவ ணது) குடி (உயர்ந்து) நெடுங்காலம் நிலைக்கும்.

பொ - ரை: முயற்சியும் நிறைவான அறிவுமாகிய இரண்டும் உடைய ஒருவனின் விடா முயற்சியால் அவனது குடி உயர்ந்து நீடு நிலைக்கும்.

வி - ரை: ஆள் வினை - ஒரு செயலைத் தனது திறமைகொண்டு கட்டுப்படுத்தித் தான் விரும்பியவாறு செயற்படுத்தல். இது வினைத்தொகை, ஆனால் வினை முதலாக விரிக்கலாம். ஆனால் அறிவு என்பதற்கு இயற்கை அறிவும் செயற்கை அறிவுமாகிய இரண்டினதும் நிறைவு என்பத் பரிமேலழகர். இயற்கையறிவு மதிநுட்பத்தையும் (விவேகத்தையும்) செயற்கையறிவு கற்றல், கேட்டல், பட்டறிவு (அநுபவம்) ஆகியவற்றாற் பெறும் அறி வையுங் குறித்தன. 1, 2 பாடல்கள் ஆள்வினையுடைமைக்கான காரணத்தைக் குறித்தன.

3. குடிசெயல் வென்னு மொருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

ப - பி: குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந்து உறும்.

ப - ரை: குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்கு - “(என்) குடியினை (உயரச்) செய்வேன்” (என்று முடிவு செய்து) முயலும் ஒருவனுக்கு, தெய்வம் மடி தற்றுத் தான் முந்து உறும் - தெய்வமும் (தனது ஆடையை) இறுக்க கட்டிக்கொண்டு முன்பு வந்து நிற்கும். (உதவ முன்வரும்)

போ - ரை: “எனது குடியை உயரச் செய்வேன்” என்று முடிவு செய்து அதற்கான முயற்சியிலே தலைப்படுவனுக்குத் தெய்வமும் தனது ஆடையை இறுக்க கட்டிக்கொண்டு உதவுவதற்கு முன்வரும்.

வி - ரை: தற்றுதல் - (ஆடையை) இறுக உடுத்தல். தெய்வம் என்பது ஊழைக் குறித்தது. செய்வல் - என்ற வினைமுற்றின் விகுதியாகிய ‘அல்’ (செய் + அல்) தன்மை ஒருமை. அல், அன், என், ஏன் என்ற நான்கும் தன்மையொருமை விகுதிகள். ‘அல்’ ‘என்’ இக்கால வழக்கில் இல்லாதன. செய்வல், செய் வென், செய்வேன். ‘செய்வன்’ என்பது இக்காலப் பேச்சு வழக்கில் உள்ளது.

4. சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா நுரூற்று பவர்க்கு.

ப - பி: சூழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம்குடியைத்
தாழாது உருற்றுபவர்க்கு.

ப - ரை: தம்குடியைத் தாழாது உருற்றுபவர்க்கு - தமது குடியை (உயர்த்துவதாகிய) வினையினைக் (காலம்)தாழாது (விரைந்து)

முயல்பவர்க்கு, சூழாமல் தானே முடிவு என்றும் - (பிறரோடு) கலந்தாராய்தல் (வேண்டாது) தானே (நன்கு) முடிவடையும்.

பொ - ரை: தமது குடியானது தாழ்வடையாவண்ணம் உயர்த்தும் வினையினைக் காலம் தாழ்த்தாது (விரைந்து) செய்பவர்களுக்கு, அதுபற்றிப் பிறரோடு கலந்து ஆராய்தலை வேண்டாது தானாகவே அது நன்கு முடிவடையும்.

வி - ரை: உருற்றுபவர் - முயல்பவர் - சூழாது - கலந்து ஆராயாது. குடி என்பது குடியிலுள்ள உறவினருக்கு ஆனமையாற் பொருளாகுபெயர். 3, 4 பாடல்கள் முயற்சி செய்பவர்களுக்குத் தெய்வம் தானே துணைசெய்ய முன்வரும் என்னும் உண்மையைப் புலப்படுத்தின. முடிவு+என்றும் - முடிவெய்தும். முற்றிய லுகரமும் ஒரோவழி உயிர்வரக் கெடும் என்ற விதிக்கமையைக் கெட்டது.

5. குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச் சுற்றுமாச் சூழ முலகு.

ப - பி: குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச் சுற்றுமாச் சூழம் உலகு.

ப - ரை: குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானை-குற்றமான (செயல்கள்) இல்லாதவனாய்த் (தனது) குடியினை (உயரச்) செய்து வாழ்வானை, உலகு சுற்றுமாச் சூழம் - உலக மக்கள் (தாமே சென்று) தமது உறவினனாய்ச் சூழ்ந்து கொள்வர்.

பொ - ரை: குற்றமான செயல்களைச் செய்யாது தனது குடியினை உயரச் செய்து, வாழ்வானை உலகத்தவர் தாமாகவே சென்று உறவினனாய்ச் சூழ்ந்து கொள்வர்.

வி - ரை: குற்றம் என்பது அறத்திற்கு மாறான செயல்களின் தொகுப்பு, இது குணவாகுபெயர். உலகம் - இடவாகுபெயர்.

6. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

ப - பி: நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல்.

ப - ரை: ஒருவற்கு நல்லாண்மை என்பது - ஒருவனுக்கு நல்ல ஆண்மை என்று (உயர்த்திச்) சொல்லப்படுவது, தான் பிறந்த இல் ஆண்மை ஆக்கிக் கொளல் - தான் பிறந்த குடியினை ஆனும் ஆண்மையினைத் தனக்கு உள்ளதாக்கிக் கொள்ளுதலாகும்.

பொ - ரை: ஒருவனுக்கு நல்ல ஆண்மை என்று சொல்லப்படுவது தான் பிறந்த குடியினை ஆளும் ஆண்மையினைத் தனதாக்கிக் கொள்ளலாகும்.

வி - ரை: ஆண்மை - ஆளுந்தலைக்கும். ஆளுமை எனவும் கொள்ளலாம். இல்லாண்மை என்பது தனது குடியை உயர்த்தி அவர்களைத் தன்வழி நடக்கச் செய்தல். போருக்குரிய ஆண்மையாகிய வீரத்தினின்றும் வேறுபடுத்த ஆண்மைக்கு நல்ல என்ற அடை கொடுத்து நல்லாண்மை எனப்பட்டது.

7. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து மாற்றுவார் மேற்றே பொறை.

ப - பி: அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமர்அகத்தும் ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.

ப - ரை: அமர அகத்து வன்கண்ணர் போல - போர்க்களத்திலே (போரிலே எதிர்த்து நின்து தம்மவரைக் காத்தலாகிய) வன்கண்ணரைப் போல, தமர் அகத்தும் பொறை ஆற்றுவார் மேற்றே (தமது குடியிற் பிறந்த) தம்மவரின் பாரத்தைப் பொறுத்தவில் வல்லாரிடமே அஃது உள்ளதாகும்.

வி - ரை: போர்க்களத்திலே எதிரிகளை அழித்துத் தம்மைச்சார்ந்த வரைத் தாங்கும் வன்கண்ணர் போலத் தமது குடியிலே பிறந்தவரின் பாரத்தைத் தாங்க வல்லவரிடமே அந்தப் பொறுப்பு உள்ளதாகும்.

பொ - ரை: வன்கண்மை - கொடுமை, இரக்கமின்மை, வன்கண்ணர் - கொடிய இரக்கமற்றோர், போரிலே பகைவர்மீது இரக்கங்காட்டாது தாக்குவதே வன்கண்மை. அது தன்னையும் தன்னைச் சார்ந்தோரையும் காத்தலாகிய பொறுப்பிற்கு இன்றி யமையாததே. தனது குடியைக் காப்பதும் தனக்கு வரும் ஆபத்துக்களைத் தாங்கிக் குடியின் பாரத்தைப் பொறுப்பதும் இன்றியமையாதனவே. பொறை - பாரம் (சுமத்தல்). 5-7 பாடல் கள் குடியைக் காத்தலாகிய பாரத்தினைச் சுமப்பவரின் சிறப்பை உரைத்தன.

8. குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவ மடிசெய்து மானங் கருதக் கெடும்.

ப - பி: குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம் மடிசெய்து மானம் கருதக் கெடும்.

பு - ரை: குடி செய்வார்க்குப் பருவம் இல்லை - (தமது) குடியினை (உயரச்) செய்பவர்க்கு (அதற்கு உகந்த ஒரு) காலம் (என்று) இல்லை, மடி செய்து மாணம் கருதக் கெடும் - (அதற்கான காலம் வரும் என்று) சோம்பலைச் செய்து மானத்தையும் எண்ணினால் (அவரின் குடி) கெட்டுவிடும்.

போ - ரை: தமது குடியினை உயர்த்த வேண்டி முயல்பவர் களுக்கு அதற்கென்று குறித்த காலம் ஒன்று இல்லை. சோம்பலைச் செய்து கொண்டு போலியான மானத்தையும் என்னு வாராயின் அவர்களது குடி கெடும்.

வி - ரை: பருவம் - (வெயில், மழை, பனி என மாறிமாறி வரும்) காலம், மாணம் என்பதற்கு “இக்குடியிலுள்ளயாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத் துன்பமுறுவேன் யானோ” என்று “உட்கோடல்”, எனப் பொருள் உரைப்பர் பரிமேலழகர். உட்கோள் - உள்ளத்திற் கெர்களுதல், நினைத்தல், மடி - சோம்பல்.

9. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக் குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

ப - பி: இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு.

ப - ரை: குடும்பத்தைக் குற்றமறைப்பான் உடம்பு - (இரத்தல் கொடுப்பவரின் முகம் திரிவதாலே துன்புறல், இரந்து பெற்றதை உணவாக்கும் முயற்சியால் அடையும் வருத்தமாகிய மூவகைத்) துன்பத்தையும் (அடைய நேருந்தனது) குடும்பத்தை அவை அடையாமற் காக்க வல்லவனது உடம்பானது, இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ - துன்பத்திற்கே கொள்கலம் ஆகும் ஒன்றோ? (அதுவல்லாத) இன்பத்திற்கு உரியதாதல் (இல்லையோ?)

போ - ரை: செல்வம் உடையவரை இரத்தலாலும் அவர்கள் முகங்கோணுவதால் உண்டாகும் வருத்தத்தாலும், பெற்றதைச் சமைத்து உணவாகக்கொள்ளும் சிரமத்தாலும் தனது குடியினர் அடையும் மூவகைத் துன்பங்களினின்றும் காப்பவனது உடம்பு துன்பத்தின் கொள்கலமோ? அதுவல்லாத இன்பத்திற்கு உரியதாதல் இல்லையோ?

வி - ரை: மறைத்தல் - (துன்பம் அடையாது) காத்தல். ‘மறைக்குவன் பெரும நிற்குறித்து வரும் வேலே’ என்ற புறநானுற்றுப் (250) பாடல் அடியினை எடுத்துக் காட்டி, தனது அரசனுக்கு யமனாக வரும் வேவினை அவனிற் படாது தான் முன்சென்று

மறைத்தல்) அதுபோன்று ‘குற்றம் மறைத்தல்’ என்பதற்குத் “துன்பம் வராது காத்தல்” என்ற பொருளினைப் பரிமேல முகர் நிறுவுவார்; “எனது உடல் இடும்பைக்கு (துன்பத்துக்கு)க் கொள்கலம் அன்று. ஏனெனில் அதுவே இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் இன்பம் தரும்” எனக் குடியினைக் காப்பவன் கருதுவான் என்பது இப்பாடவினாலே குறிப்பாகப் பெறப்பட்டது. இதனைப் பரிமேலமுகர் ‘குறிப்பு மொழி’ என்பர். 8 - 9 பாடல்கள் குடி செய்வாரின் இயல்பைக் காட்டின.

10. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தான்றும் நல்லாள் இலாத குடி.

ப - பி: இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தான்றும் நல்லாள் இலாத குடி.

ப - ரை: இடுக்கண்கால் கொன்றிட - துன்பமாகிய கோடரி (புகுந்து) வெட்டிச் சாய்க்க, அடுத்தான்றும் நல்லாள் இலாத குடிவீழும். (அது விழாது பற்றுக்கோல்) நாட்டி நிலைக்க வைக்கும் நல்ல தலைவன் இல்லாத குடி வீழ்ந்துபடும்.

பொ - ரை: துன்பமாகிய கோடரி புகுந்து வெட்டிச் சாய்க்கையில், அது விழாதவாறு பற்றுக்கோல் நாட்டி நிறுத்தவல்ல நல்ல தலைவன் இல்லாத குடியானது வீழ்ந்துபடும்.

வி - ரை: மரம் தன்னை வளர்ப்பவர் உள்ளனராயின் வளர்ந்து நிலைக்கும். வளர்ப்பவர் இல்லாதவிடத்துப் பட்டுப்போகும். தலைவனிலே தங்கியிருக்கும் குடும்பத்தினரும் இந்த மரம் போன்றவர்களே. தலைவன் வளர்த்தால் வளர்ந்தும், வளர்க்காத விடத்து அழிந்தும் போவர். காஸ் - கோடரி. அது வெட்டிச் சாய்ப்பது என்பதார் குடும்பம் மரமாகக் கொள்ளப்பட்டது. இதனைப் பரிமேலமுகர் “குறிப்புருவகம்” என்பர். இப்பாடல் தலைவர் இல்லாத குடிக்கு ஏற்படும் துன்பத்தை உரைத்தது.

9. உழவு

குடியினை உயர்த்தும் ஆள்வினை வகைகளில் ஒன்று 'உழவு'. எனவே அது 'குடிசையல் வகை'க்கு அடுத்து வைக்கப்பட்டது.

1. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா
அழந்து முழவே தலை.

ப - பி: சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் அதனால்
அழந்தும் உழவே தலை.

ப - ரை: உலகம் சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது - உலகமானது (பல வேறு தொழில்களைச் செய்து) திரிந்தும் கலப்பையை (உடைய வரின்) பின்னதே. அதனால் உழன்றும் உழவே தலை - ஆகையால் (வருத்தம் பல அடைந்து) உழன்றாலும் உழவுத்தொழிலே தலையாயது.

பொ - ரை: உலக மக்கள் பலவேறு தொழில்களைச் செய்து திரிந்தாலும் கலப்பை கொண்டு உழவு செய்பவர் பின்னவரேயாவர். ஆகையால் பலவாகிய வருத்தங்களால் உழன்றாலும் உழவே தலையாயது.

வி - ரை: மற்றைத் தொழில்கள் பொருளீட்ட உதவலாம். ஆனால் உணவையாக்கும் உழவரே பிற தொழில் செய்வோர்க்கும் வாழ ஆதாரமாயுள்ளமையால் உழவேமுதன்மைத்தாயிற்று. இதனையே 'சுழன்றும் ஏர் பின்னது உலகம்' என்றார். மற்றைத் தொழில்கள் வருத்தம் இல்லாதனவாயிருந்த போதிலும் உழவுத் தொழிலோடு ஒப்பிடுகையிற் கீழானவையே. இதனை 'உழன்றும் உழவே தலை' என்ற சொற்றொடரால் விளக்கினார். 'ஏர்' என்பது அது கொண்டு செய்யும் உழவுக்கு ஆகியமையாற் பொருளாகு பெயர். உடம்பில் முதன்மையான உறுப்பு தலை. 'தலை' போன்ற முதன்மைத் தொழில் உழவு. எனவே தலை உவமையாகுபெயர். இப்பாடல் உழவின் சிறப்பை உரைத்தது.

2. உழவா ருகக்தார்க் காணி யஃதாற்றா
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

ப - பி: உழவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி அஃதாற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.

ப - ரை: அஃது ஆற்றாது எழுவாரையெல்லாம் பொறுத்து (உழு தொழிலாகிய) அதனைச் (செய்ய) முடியாமற் (பிறதொழில்

களுக்குச்) செல்பவரைத் தாங்கி நிற்பதால், உழவார் உலகத் தார்க்கு ஆணி-உழவர்கள் உலகமக்களுக்கு அச்சாணியாவார்கள். பொ - ரை: உழுதலைச் செய்யமாட்டாது கடினமற்ற பிற தொழில்களை நாடிச்செல்பவர்களையும் தாங்கி நிற்பதால், உழவார் உலகமக்களுக்கு அச்சாணியாவர்.

வி - ரை: ஊர்திகளின் உருளைகளை (சுக்கரங்களை)க் கழன்று போகாது காப்பது அவற்றின் நடுவிற் பொருத்தப்பட்ட அச்சாணியோகும். 'அச்சாணி இல்லாததேர் முச்சானும் நகராது' என்பது பழமொழி. ஒப்பீட்டடிப்படையில் நோக்கினால், உருளையிலும் மிகச்சிறியது அச்சாணி. ஆனால் அதுவே ஊர்தி யின் இயக்கத்திற்கு அடிப்படை. பொருள்வாம் உடைய செல் வரிலும் குறைந்த நிலையிலே வறியவராய் இருந்தபோதிலும், செல்வருக்கும் ஆதாரமான உணவை ஆக்கி அளிக்கும் உழவார் முதன்மை பெறுவதை 'அச்சாணி' கொண்டு ஆசிரியர் விளக்குகிறார்.

உருவுகண் பெட்டளாமை வேண்டும் உருஞ்சேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து.

(திருக்குறள் - 667)

என்ற குறளோடு ஒப்பு நோக்குக. பொறுத்தலால் என்பது செய்யுள் நோக்கிப் பொறுத்து எனத் திரிந்தது. உழவரை ஆணியாக உருவகித்து உலகத்தவரை ஊர்தியாக உருவகியாது ஊகித்தறிய வைத்தார். எனவே இப்பாடவில் 'ஏகதேச உருவக அணி (ஒன்றை உருவகித்து அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொன்றினை உருவகியாது விடல்) அமைந்தது. எல்லாம் என்பது இருதினை இருபால் (பலர்பால் பலவின்பால்) மூலிடத்துக்கும்பொது. (அவரெல்லாம், அவையெல்லாம், நாமெல்லாம், நீங்களெல்லாம்)

3. உழுதுஞ்சு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றேஸ்லாம்
தொழுதுஞ்சு பின்செல் பவர்.

ப - பி: உழுதுஞ்சு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற்று எல்லாம் தொழுது உண்டு பின்செல் பவர்.

ப - ரை: உழுது உண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் - (யாவரும் உண்ணவும் தாழும் உண்ணவும்) உழுதலைச் செய்து உண்டு வாழ்வாரே (உண்மையில்) வாழ்வார். மற்று எல்லாம் தொழுது உண்டு பின்செல்வார் - மற்றைய யாவரும் (பிறரைத்) தொழுது உண்டு (அவர்கள்) பின்செல்கின்றவர்.

பொ - ரை: உழுதொழில் மூலம் பிறகும் தாழும் உண்ண உணவாக்கி வாழ்பவரே வாழ்பவராவர். மற்றைய யாவரும் பிறரைத் தொழுது அவர் பின்னாற் செல்கின்றவர்.

வி - ரை: தங்களின் உயிரைக் காப்பதற்குத் தமிழ்லேயே தங்கி யிருப்பவர்கள் உழவர்கள். எனவே உண்மையில் வாழ்பவர்கள் அவர்களே. பிற தொழில்கள் செய்வோர் தமது உயிர் வாழ்க்கைக்குப் பிறரிலே தங்கியிருப்பதால் அவர்கள் வாழ்ந்தும் வாழாதவர்களே.

ஆற்றங் கரையின் மரழும் அரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே - ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்மார்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

என்றார் ஒளவையாரும்.

4. பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ வார்

ப - பி: பலகுடை நீழலும் தம்குடைக்கீழ் காண்பார்
அலகுடை நீழல் அவர்.

ப - ரை: அலகு உடை நீழலவர் - (உழவினாலே) நெல்லினை உடையவராகிய கருணையாளர், பலகுடை நீழலும் தம்குடைக் கீழ்க் காண்பார் - பல (அரசர்களின்) குடை நீழலாயமைந்த (நாடாகத் தம் அரசனுடைய நாட்டின்) குடை நீழலைக் காண்பார்.

பொ - ரை: உழவுத் தொழில்ளால் நெல்லினைத் தமக்கு உடைமையாக்க கொண்ட கருணையாளர், பிறநாட்டு மன்னரின் நாட்டுக்குடை நீழலையெல்லாம் தமது நாட்டரசனின் குடை நீழலிலே காண்பார்.

வி - ரை: அலகு என்பது தானியங்களின் கதிர்களைக் குறிக்கும். பரிமேலழகர் நெல் என்று பொருள் கொண்டார். கதிர் - சினைப்பெயர். சினைப்பெயர் நெல்லுக்கானமையாற் சினையாகுபெயர். உடைய என்பது 'உடை' எனக் குறைந்தது. நிழல் என்பது நீழல் என நீண்டது. நிழலவிப்பது. போலக் கருணையும், காத்தலும் அமைவதால் அப்பொருள்கள் கொள்ளப்பட்டன. நீழல் - தண்ணளி (கருணை), காத்தல். பிறநாட்டு அரசரை வென்று தனக்கு அடிப்படுத்தத் தம் நாட்டரசனுக்கு உழவர் உதவியாயிருப்பர் என்று பரிமேலழகர் பொருள் கொண்டுள்ளார். பல நாட்டரசர்களும் தம்மை நாடி

வந்து தாள்பணிந்து உதவி கோரும் அளவு உழவர் உயர்ந் தொர் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். மூன்றாவது பாடல் விளக்கவுறையிலே தரப்பட்ட ஒளவையாரின் பாடலை ஒப்பு நோக்குக. ‘இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் சுற்றமும் உழ விடை விளைப்போர்’ (சிலப்பதிகாரம் - நாடுகாண்காடை 149) என்று பரிமேலழகர் காட்டும் மேற்கோளாடியும் இவ்விடத்து நோக்கத்தக்கது. புரப்போர் - காப்போர், வள்ளல்கள், அரசர் எனினும் பொருந்தும்.

5. இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றிவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.

ப - பி: இரவார் இரப்பார்க்கு ஒன்று சவர் கரவாது
கைசெய்து ஊண் மாலை அவர்.

ப - ரை: கைசெய்து ஊண் மாலை அவர் - (தம்) கையால் உழுது
உண்பதாகிய இயல்புடைய உழவர்கள், இரப்பார்க்கு ஒன்று கா
வாது சவர் - தம்மிடம் இரப்பவருக்கு (வேண்டிய) ஊறினை
ஒளிக்காது கொடுப்பர்.

பொ - ரை: தம் கையால் உழுது உண்கின்ற இயல்புடைய உழ
வர்கள் தம்மிடம் இரந்து நிற்போருக்கு ஒளிக்காது அவர்கள்
வேண்டும் ஒன்றினைக் கொடுப்பார்கள்.

வி - ரை: செய்து என்பதற்கு உழுது எனப்பொருள் கொள்ளப்
பட்டது. மாலை - இயல்பு. ‘ஒரு ஞான்றும் அழிவில்லாத செல்
வம் எனப் பரிமேலழகர் விரித்துரைப்பர், ஞான்றும் - காலத்தும்.

6. உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

ப - பி: உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேம் என்பார்க்கு நிலை,

ப - ரை: உழவினார் கைம்மடங்கின் - உழுவத்தொழில் செய்
வோரின் கை (அதனைச் செய்யாது) முடங்கினால், விழைவதூம்
விட்டேம் என்பார்க்கு நிலை இல்லை - (பிறர்) விரும்புவதாகிய
உணவையும் (உண்ணாது) விட்டோம் என்னும் இல்லறத்தார்க
கும் தமது ஒழுக்கத்தில் (நிற்கும்) நிலை இல்லையாகும்.

பொ - ரை: உழுதலைச் செய்வோரின் கை அதனைச் செய்யாது
முடங்கிவிடுமானால், பிறர் விரும்பும் உணவையும் உண்ணாது

விட்டோம் என்னும் இல்லறத்தார்க்கு அவர்களின் ஒழுக்கத்தில் நிற்றல் இல்லையாகும்.

வி - ரை: விட்டேம் என்பார்க்கும் என 'உம்மை' விரியவேண் டியது செய்யுள் நோக்கித் தொக்கது.அந்த உம்மை இடைச் சொல், உயர்வு சிறப்புப் பொருளாது. கை என்பது உடலுறுப் புக்கள் யாவற்றையும் உள்ளடக்கியது. அஃதாவது உழவர் தமது உடலை வருத்தி உழைத்தல் என விரியும். அத்தொழில் முடங்கினால் பிறருக்கு இம்மை, மறுமைப் பயன் இல்லையாகும். 'விழுதலும் விட்டோம்' என்பதற்கு மனத்தினால் விரும்புதலும் விட்டோம் என்கொண்டு துறவிகளைக் குறித்து வந்ததாகவும் கொள்ளலாம். 1-5 பாடல்கள் உழவர் சிறப்புரைத்தன.

7. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற பிடித்து ஏருவும் வேண்டாது சாலப் படும்.

ப-பி: தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்து ஏருவும் வேண்டாது சாலப்படும்.

ப-ரை: தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் - (ஓரு) பலம் அளவு புழுதி காற்பலம் அளவாகக் காயவிடின், பிடித்து ஏருவும் வேண்டாது சாலப்படும் - ஓரு கைப்பிடியளவு ஏருவும் வேண்டாமல் (பயிர்) தழைக்கு வளரும்.

பொ-ரை: ஓரு பலம் புழுதியைக் காற்பலமாகக் காயவிட்டால், ஓரு கைப்பிடியளவு ஏருவும் வேண்டாது அந்த நிலத்தில் இட்ட பயிர் நன்கு செழித்து வளரும்.

விரை: தொடி - ஓரு பலம் - நிறுத்தல் அளவையில் ஒன்று கஃகி - காற்பலம். பிடித்த என்பது பிடித்து எனத் திரிந்தது வேண்டாமல் என்பது வேண்டாது எனத் திரிந்தது. சான்று, சால எனத் திரிந்தது.

8. ஏரினு நன்றா வெருவிடுதல் சுட்டபி நீரினு என்றதன் காப்பு

ப - பி: ஏரினும் நன்றால் ஏருவிடுதல் சுட்டபின் நீரினும் நன்று அதன் காப்பு

ப - பி: ஏரினும் ஏரு இடுதல் நன்று - உழுவதிலும் ஏரு இடுதல் நல்லது. சுட்டபின் அதன் காப்பு நீரினும் நன்று - களை பிடுங்கிய பின் (பயிருக்கு) நீர் பாய்ச்சவதிலும் காப்பது நல்லது.

பொ - ரை: உழுவதிலும் எருவிடுதல் நல்லது. பயிர் விளைகையிற் களை பிடிங்கியபின் நீர்பாய்ச்சுவதிலும் அதனைக் காப்பது நல்லது,

வி - ரை: ஏர் (கலப்பை) என்ற பெயர் அதனோடு தொடர் புடைய உழுவுத்தொழிலுக்கு ஆகியமையாற் பொருளாகு பெயர். ஆயிற்று, காத்தல் என்பது விலங்குகளாலோ பறவைகளாலோ அழிவடையாது காத்தலைக் குறித்தது. உழுவுத் தொழிலுக்கு இன்றியமையாதனவான் உழுதல், எருவிடல், நீர்பாய்ச்சுக் களைபிடுக்கல், காத்தல் என்ற ஜிந்து தொழில்களும் இப்பாட்ஸாற் குறிக்கப்பட்டன.

9. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னாடி விடும்.

ப - பி: செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து
இல்லாளின் னாடி விடும்.

ப - ரை: கிழவன் செல்லான் இருப்பின் - நிலவுடைமையாளன் (தனது நிலத்தினை நாள்தோறும்) சென்று பார்த்து (ஆவன) செய்யாதிருந்தால், நிலம் இல்லாளின் னாடி விடும் - அந்நிலமானது) மனைவி போல வெறுத்து ஊடல் கொண்டு விடும்.

பொ - ரை: நிலத்தின் உடைமையாளன் நாள்தோறும் அதனைச் சென்று பார்வையிட்டு ஆவன செய்யாது விடுவானாயின் அந்த நிலம் மனைவி போன்று அவன்மீது - வெறுப்படைந்து ஊடல் கொண்டு விடும்.

வி - ரை: கிழவன் - தலைவன், உடைமையாளன். (கிழமை - உடைமை) பரத்தையிடம் சென்று தன்னை மறந்திருக்கும் தலைவன்மீது மனைவி ஊடல் கொள்ளுவாள். நிலமும் தன் உடைமையாளன் தன்னைக் கவனிக்காது பிறதொழில்களில் ஈடுபட்டால் பயன்தராது விடும். தலைவி (மனைவி) நிலத்துக்கு உவமையாயினாள். இல்லாளின் என்ற சொல்லில் வந்த, ‘இன்’ ஜிந்தாம் வேற்றுமை உருபு. ஒப்புப்பொருள் தந்தது. 7 - 9 பாடல்கள் உழுவினைச் செய்யும் முறைமையை உரைத்தன.

10. இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு னஸ்லாள் நகும்.

ப - பி: இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நஸ்லாள் நகும்.

ப - ரை: இலம் என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின் - (நாம் பொருள்) இல்லோம் என்று சோம்பி இருப்பாரைக் கண்டால் நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும் - நிலமகளாகிய நல்லவள் தன் னுள்ளே சிரிப்பாள்.

போ - ரை: “எம்மிடம் பொருள் இல்லை. நாம் ஏழைகள்” என்று கூறிக்கொண்டு செயல்புரியாது சோம்பி இருப்பவர்களைக் கண்டு நிலமகள் என்னும் நல்லாள் சிரிப்பாள்.

வி - ரை: நிலம் எல்லாக் காலத்திலும் பொய்ப்பதில்லை. இயற்கை மாறுபாடுகளாற் சில காலங்களிலே வளந்தராது விட்டாலும் முயற்சியாளர் ஈற்றில் அதனிடமிருந்து பயன்பெறுவது உறுதி. இதனாலேயே நிலத்தினை நல்லாள் என்று சிறப்பித் தார். நிலத்தின் பயன்பாட்டை உணராமை மட்டமையாகும். அம்மட்மையைக் கண்டு நிலம் நகைக்கும் என்றார். இப்பாடவிலே உழவுத்தொழிலிலைச் செய்யாமையால் உண்டாகும் தவறு கூறப்பட்டது.

10. நல்குரவு

‘உழவு’ என்ற முன்னைய அதிகாரத்தின் இறுதிப் பாட விலே ‘இலம்’ என்று சோம்பியிருப்பாரின் பேததமை கூறப்பட்டது. அவ்வாறிருப்போரை வந்தடையும் நல்குரவு (வறுமை) பற்றி இவ்வதிகாரத்திற் கூறப்படுகிறது. நல்குரவாவது அநுபவிப்பதற்கான எவையும் இல்லாமை.

1. இன்மையி னின்னாததி யாதெனி னின்மையி னின்மையே இன்னா தது.

ப - பி: இன்மையின் இன்னாதது யாதுள்ளின் இன்மையின் இன்மையே இன்னா தது.

ப - ரை: இன்மையின் இன்னாதது யாது எனின் - (ஒருவனுக்கு) இல்லாமையாகிய (வறுமையிற்) கொடியது எதுவென்றால், இன்மையின் இன்னாதது இன்மையே - வறுமைபோலக் கொடியது வறுமையே. (வறுமையிற்) கொடியது வேற்றில்லை எ - ரு)

போ - ரை: வறுமையிலுங் கொடுமையானது எதுவென்றால் வறுமை போலக் கொடியது வறுமையே.

வி - ரை: இன்மை (இல்லாமையாகிய) வறுமை. இன்னாதது இனியதற்கு எதிர்மறை (கொடியது). இன்மை இன்னாதது என்ற இரு சொற்களும் அடுத்தடுத்து ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் வந்துள்ளமையால், இப்பாடல் சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி. வறுமைக்கு ஒப்பானது இல்லை. எனவே அதனிலும் கொடியது வேறில்லை என்றாயிற்று.

2. இன்மை யெனவோரு பாவி மறுமையு மிம்மையு மின்றி வரும்.

ப - பி: இன்மை என ஒரு பாவி மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும்.

ப - ரை: இன்மை என ஒரு பாவி - வறுமை என்ற ஒரு பாவி மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் - (ஒருவனிடத்தே) மறுமையின்பழும் இம்மையின்பழும் இல்லாது வரும்.

பொ - ரை: வறுமை என்ற ஒரு பாவி ஒருவனுக்கு மறுமையின்பழும் இம்மையின்பழும் இல்லாது வருவதாகும்.

வி - ரை: வறுமை போலவே அழுக்காறாகிய பொறாமையும் ஒரு பாவி என்பர் வள்ளுவர்.

அழுக்கா நென்றாரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயழி உய்த்து விடும்

(திருக்குறள் 168)

பாவியுடன் கூடியவரும் பாவிகளாவர். எனவே அவர்களுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பம் இல்லையாயிற்று.

3. தொல்வரவுத் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக நல்குர வென்னு நசை.

ப - பி: தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக நல்குரவு என்னும் நசை.

ப - ரை: நல்குரவு என்னும் நசை - வறுமை எனப்படும் ஆசையானது, தொல்வரவும் தோலும் தொகையாகக் கெடுக்கும் - (தன் னாற் பீடிக்கப்பட்டவர்களின்) பழைமையான குடிப்பிறப்பையும் (அந்தக் குடிக்கேற்ற பண்பான) சொல்லையும் கெடுக்கும்.

பொ - ரை: வறுமை எனப்படும் ஆசையானது அதனாற் பீடிக்கப்பட்டவர்களின் பழம்பெருங்குடிப்பிறப்பையும் அந்தக் குடிக்குரிய பண்பான சொல்லையுங் கெடுக்கும்.

வி - ரை: நாச-ஆசை. ஆசையில்லாவிடில் வறுமையும் இல்லை. “போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து.” வறுமையால் வரும் ஆசை நற்குடிக்குரிய பெருமைகளைச் சிறுமையாகக் கூட சிறுமை காரணமாக இழிசொற்களையும் பேச வைக்கும். எனவே வறுமையாலே நற்குடிப்பிறப்பும், நற்சொற்களும் இல்லையாகும் என்கிறார். தோல்-சுவையைக்கும் இனியமொழி “இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவறல்” (தோல்) என்பது தொல்காப்பியம் (செய்யுளியல் 239). விழுமியது - சிறப்பானது. நுவறல் (நுவல்ல) - கூறுதல்.

4. இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை இனிவந்த சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்.

ப-பி: இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் இன்மை இனிவந்த சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும்.

ப-ரை: இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் - நல்ல.குடிப் பிறந்தவரிடத் திலும், இன்மை - வறுமை, இனிவந்த சொற்பிறக்கும் - இழிவான சொற்களைப் பிறப்பிக்கும், சோர்வு தரும் - சோர்வையும் உண்டாக்கும்.

போ-ரை: நல்ல குடியிலே பிறந்தவரிடத்திலும் வறுமையானது இழிவான சொற்களைப் பிறப்பிக்கும்; சோர்வையும் உண்டாக்கும்

வி-ரை: பிறக்கும் என்ற தன்வினை, பொருட் பொருத்தப் பாடு கருதிப் பிறப்பிக்கும் என்று பிறவினையாகக் கொள்ளப் பட்டது. கண்ணேயும் என்பதில் வந்த உம்மையிடைச் சொல் உயர்வு சிறப்புப் பொருள் தந்தது. இனிவந்த சொல் - சொல்லபவ ருக்கு இழிவுதரும் சொல். (மானம் விடுத்து மன்றாடுதல், சினத்தி னாற் சொல்லத்தகாதவற்றைச் சொல்லுதல் முதலியன் இனி வந்த சொற்களாம்)

5. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத் துன்பங்கள் சென்று படும்.

ப-பி: நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத் துன்பங்கள் சென்று படும்.

ப-ரை: நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் - வறுமை என்பபடும் துன்பம் ஒன்றினுள்ளேயே, பலதுன்பங்கள் சென்றுபடும் - பலவாகிய துன்பங்கள் போய் விளையும்.

போ-ரை: வறுமை என்ற ஒரு துன்பத்தினுள்ளேயே பலவாகிய துன்பங்கள் போய் விளையும்.

வி-ரை: குரை - இசை நிறைக்க வந்த இடைச்சொல். வறுமையினால் உண்டாகும் உடனடித் துன்பங்களாவன, செவ்வயிள் வீட்டு முன்வாயிலைச் சென்றதைத், அவர்களைக் காணல். கண்டும் அவர்கள் தரமறுத்தல், இசைந்து தந்தாலும் அதனைப் பெறுதல். அதனைப் பெற்று வந்து உணவு ஆக்கப் பிறபொருள்களைத் தேடுதல் என்பவற்றால் உண்டாகும் துன்பங்கள். 1-5 பாடல்கள் வறுமையின் கொடுமையை உரைத்தன.

6. நற்பொருள் நன்குளார்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வு படும்

ப-மி: நற்பொருள் நன்கு உணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார் சொல்பொருள் சோர்வுபடும்.

ப-ரை: நற்பொருள் நன்கு உணர்ந்து சொல்லினும் (அறிவு சான்ற) மெய்ப்பொருளை நன்கு தெளிந்து, சொன்னாராயினும், நல்கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வு படும்- வறுமையடைந்தவரின் சொற்பொருளானது (பொருளற்றதாய்) இன்மையாகி விடும்.

பொ-ரை: உன்மை நூற்பொருளை வறியவர் நன்கு தெளிந்து எடுத்துச் சொன்னாலும், அவர்களின் சொற்கள் பொருளில்லாதனவாய்க் கொள்ளப்படும்.

வி-ரை: வறியவர் கூறுவன நற்பொருள் கொண்டனவாயினும் செல்வர் அவற்றைச் செவிமடுக்கத் தயங்குவர்; தமது வீருபுத்தை வெளிப்படுத்தினால், வறியவர் மீது இரக்கம் உண்டாகி அவர்களுக்குப் பொருள் வழங்க நேரிடுமே என்ற அச்சத்தாலேயே விரும்பாதவர் போலப் புறக்கணிப்பர். எனவே வறியவரின் அறி வார்ந்த சொற்களும் பயக்கில்லாதனவாய்ப் போகும் ஏ-று. ஏழைகளின் கல்வியும் அவர்களுக்குப் பயன்படாது என்பது பொருள்.

7. அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்ற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப் படும்.

ப-மி: அறம்சாரா நல்குரவு ஈன்ற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும்.

ப-ரை: அறம்சாரா நல்குரவு - அறத்தோடு தொடர்புபடாத வறுமையுடையவனை, ஈன்ற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப் படும் - பெற்ற தாயாயினும் பிறன் போலக்கருதி நோக்க இடமளிக்கும்.

பொ - ரை: அறத்தோடு இணையாத வறுமையை உடைய ஒருவனை அவனுடைய தாயும் பிறன் போலக் கருதி நோக்க இடமளிக்கும்.

வி - ரை: “கல்லானேயானாலும் கைப்பொருளுண்டாயின் எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர் கொள்வர் - இல்லானை இல்லானும் வேண்டாள் ஈன்றெடுத்த தாய் வேண்டாள், செல்லா தவன் வாயிற் சொல்” என்ற ஒளவையாளின் அழுதமொழி, முன்னைய பாடதுடனும் இப்பாடதுடனும் வைத்து ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. ஈன்ற தாயானும் என்பதில் வந்த உம்மை இடைச்சொல் தாயின் இயல்பான அன்பைப் புலப்படுத்தும் உயர்வு சிறப்புப் பொருள் தந்தது. தாயே அந்நியனாய் நோக்குவாளாளால் உறவினரும் நண்பரும் எவ்வாறு நோக்குவர் என்பது சொல்லா மலே புலப்படும். இவ்வண்மையைப் புலப்படுத்தப் பரிமேலமுகர், “கொள்வதின்றாதலேயன்றிக் கொடுப்பது உண்டாதலும் உடைமையின் அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார் யாவரும் துறப் பராம்” என்றார்.

8. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலு நிரப்பு.

ப - பி: இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு.

ப - ரை: நெருநலும் கொன்றது போலும் நிரப்பு-நேற்றும் கொன்றது போன்று (எனக்குத் துன்பம் தந்த) வறுமையானது, இன்றும் வருவது கொல்லோ - இன்றும் (என்னிடத்தே) வருமோ? (வந்தால் என்ன செய்வேன்?)

பொ - ரை: நேற்றும் கொன்றது போன்று வந்து என்னை வருத் திய வறுமையானது இன்றும் வருமோ? வந்தால் என்ன செய்வேன்?

வி - ரை: “நெருநல் (நேற்று) மிகவருந்தித் தன் வயிறு நிறைத் தான் ஒருவன் கூற்று” இப்பாடல் என்பர் பரிமேலமுகர். வறுமையின் கொடுமையை விளக்கும் வடமொழிப் பாடல் ஒன்றின் சாரம் வருமாறு. இகொடு வழியாய் மிக ஏழையான ஒருவன் வந்து கொண்டிருந்தான்; அங்கிருந்த சமாதி ஒன்றைக் கண்டு அதனுள் ளோயிருந்த பின்த்தை நோக்கி, “பின்மே ஒரு சில மணித்துளிகளாவது எனது ஏழைமையிலிருந்து விடுபட நான் விரும்புவதால் எனது உயிரை உனக்குத் தருகிறேன். நீ என்னை உன் புதைகுழியில் சிறிது ஒய்வெடுக்க விட்டு எனது உயிரோடு வெளிப்பட்டு உலாவுவாயோ?” என்று கேட்டான். பின்மோ

வறுமையின் கொடுமை சாவிலும் கொடியதாகும் என்று கருதி விடையளிக்காது மௌனமாய் இருந்தது.

9. நெருப்பினுட் உஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள் யாதோன்றும் கண்பா பரிது.

ப-ஹி: நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள் யாது ஒன்றும் கண்பாடு அரிது

ப-ரை: நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் - (மந்திரம் மருந்து என்பவற்றால்) நெருப்பின் இடையிலே நித்திரை செய்தலும் கூடும் நிரப்பினுள் யாது ஒன்றும் கண்பாடு அரிது. (ஆனால்) வறுமையினிடையில் எந்த ஒன்றாலும் உறங்குவது இயலாது.

பொ-ரை: மந்திரம், தந்திரம், மருந்து என்பவற்றைப் பயன் படுத்தி நெருப்பினிடையே கிடந்து உறங்கவும் கூடும். ஆனால், வறுமையிடையே எதைப் பயன்படுத்தியும் உறங்குதல் இயலாது.

வி-ரை: நிரப்பு - வறுமை. பசி, கவலை, நோய் என்பன. வறியவனை உறங்கவிடா. எனவே வறுமை நெருப்பினும் கொடிது, இதுவும் வறியவனின் கூற்று என்கின்றார் பரிமே ஸழகர். 6-9 பாடல்கள் வறுமையடைந்தவர் அதனால் அடையும் துன்பங்களை விளக்கின.

10. துப்புர வில்லார் துவரத் துறவானம் உப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

ப-ஹி: துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவானம் உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று.

ப-ரை: துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவானம் - (அநுபவிப்பதற்கு வேண்டிய) பொருள்கள் இல்லாதவர்கள், முழுமையாகத் துறவை மேற்கொள்ளாதிருத்தல், உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று. (பிறரின் வீடுகளில்லோ) உப்புக்கும் புளிக்கஞ்சிக்கும் யமனாவதற்கேயாம்.

பொ-ரை: தாம் அனுபவிப்பதற்கான பொருள் இல்லாத வறிய வர்கள், உலக வாழ்வினைத் துறக்காதிருத்தல் பிறரின் இல்லங்களிலே உள்ள உப்புக்கும் புளிக்கஞ்சிக்கும் யமனாவதற்கேயாம்.

வி-ரை: ஏற்கெனவே உறவினரால் ஏழைகள் துறக்கப்பட்ட பின்பும் உயிரைப் பிடித்து வாழ்வதிற் பயனில்லை என்பதை இப்பாடல் உணர்த்திற்று.

25 Chandalakar 2/

Chella Kuddy
Chella Kuddy

Dugdale B

Cinna
China Kuddy

Shaykhini

SR

வெளிவந்துவிட்டன!

க. பொ. த (உ/த) பரிசௌக்கான
வழிகாட்டி நால்கள்.

- இந்து நாகரிகம் -
பாகம் - 1

- இந்து நாகரிகம் -
பாகம் - 2

- இந்து நாகரிகம் -
பாகம் - 3

ஆசிரியர்

க. சோக்கலிங்கம் M. A.

வெளியீடு:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை
235, காங்கேஷன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.